

Iz noveletne poslanice

Imeli bomo toliko in žveli tako, kakor in kolikor bomo delali

V 1980. letu smo izgubili velikega voditelja naše revolucije. Hkrati je bilo to leto, leto zaobljube delavskega razreda in vseh delovnih ljudi, vseh narodov in narodnosti naše države, da bodo šli nezadržno naprej po Titovi poti. In naposled je bilo to tudi leto, v katerem sta se v praksi potrdila naša moč in prepričanje, da bomo na tej poti vztrajali in da bomo naprej krepili svoje in njegovo delo — socialistično, samoupravno in neuvrščeno Jugoslavijo.

Svetu, ki je nenehno soočen z nemiri in spopadi, tudi minulo leto ni prineslo spokojnosti. Nasprotno, mednarodni položaj se je izrazil to poslabšal in nevarnost za svetovni mir povečala. Vendar pa je spodbudno, da se krepijo tudi odpori proti glavnim vzrokom takšnega stanja — blokovskiemu kosanju in politiki sile, raznim pritiskom in vmešavanju v notranje zadeve drugih, vsem oblikam ogrožanja suverenosti, svobode in neodvisnosti narodov in držav.

Ni druge izbire, kot je politika miru enakopravnega sodelovanja in univerzalnega popuščanja napetosti, za katero se Socialistična federativna republika Jugoslavija odločno zavzema. Zato vidimo, danes še bolj kot včeraj, v politiki neuvrščenosti izhod iz sedanjih krize, edino pot ustvarjanja novih in pravičnejših mednarodnih političnih in gospodarskih odnosov.

Naš notranji razvoj je tudi v minulem letu potekal v znamenju revolucionarne kontinuitete in politične trdnosti, poglobljanja bratstva in enotnosti, nadaljnje krepitve materialnih sil in obrambne moči države. Sistem političnega samoupravljanja je potrjeval in še naprej potrjuje svojo moč in prednost. Izpopolnjevanje delegatskega sistema in zavest o nujnosti kolektivnega dela in odgovornosti sta postala njegov pomemben sestavni del, ki pogloblja njegovo demokratično in humano vsebino.

V minulem letu spoprijemanja z zapletenimi in težavnimi gospodarskimi problemi smo pri uresničevanju politike gospodarske stabilizacije dosegli pomembne

začetne uspehe. Pri tem pa je najpomembnejše prepričanje delavskega razreda in vseh delovnih ljudi, da je to tudi edina pot, po kateri bomo premagali sedanje težave.

Tudi prihodnje leto ne bo lahko, še toliko bolj, ker ob vstopu vanj ves svet tare naraščajoče breme gospodarske nestabilnosti. Čaka nas še odločnejše in še bolj organizirano delo za odpravo osnovnih vzrokov gospodarske nestabilnosti in boj za to, da bi upočasnili rast cen in zmanjšali deficit plačilne bilance. S tem bodo nastajale možnosti za postopno izboljševanje življenjskega standarda, ki bo slovelo na povečanju delovne storilnosti in učinkovitijem gospodarjenju v celoti. Eno nam mora biti pred oči: imeli bomo toliko in žveli tako, kakor in kolikor bomo delali, proizvajali in razvijali samoupravne družbenoekonomske odnose.

Samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje kot pot in način usklajevanja in uresničevanja interesov v naši samoupravni večinacionalni skupnosti postaja vedno bolj poroštvo njenega nadaljnjega uspešnega razvoja. To se je potrdilo tudi z dogovori republik in pokrajin, doseženimi konec tega leta o najpomembnejših vprašanjih, ki se tičejo politike nadaljnjega razvoja.

Nadaljnje razvijanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov in uspešnejše urejanje gospodarskih vprašanj bo močno spodbudilo bližnji, tretji kongres samoupravljalcev. Njegov pomen bo tem večji, ker bo prav v trenutku, ko se samoupravljanje čedalje bolj uveljavlja kot revolucionarna in demokratična pridobitev naše dobe.

Predsedstvo Socialistične federativne republike Jugoslavije ob novem letu 1981. letu najprisrčneje vošči narodom in narodnostim, vsem delovnim ljudem, borcev in mladini, pripadnikom oboroženih sil in varnostnih služb, vsem občanom naše države, v prepričanju, da bo to leto v vsakem pogledu uspešno in plodno.



Kolektiv Rudarsko elektroenergetskega kombinata je tudi ob koncu leta 1980 povabil v delavski klub žene in otroke ponesrečenih rudarjev. Prišel je tudi rudarski dedek Mraze, ki je prinesel otrokom lepa darila ter jim kakor materam oziroma ženam zaželel srečno in zdravo novo leto.

Po poteh štirinajste

Letos nekoliko drugače

Na občinski konferenci ZSMS Velenje, ki je letos nosilec usklajevanja za pohod po poteh XIV. divizije na Štajerskem, so priprave v polnem teku. V naslednjem tednu bodo sklicali sestanke vseh nosilcev posameznih etap, ki se ga bodo udeležili tudi predstavniki republiške konference ZSMS. Na njem bodo spregovorili še o nekaterih podrobnostih, pomembnih za uspešno izvedbo pohoda.

Pohod bo letos potekal nekoliko drugače kot v prejšnjih letih. Poleg stalne pohodne brigade se ga bodo na posameznih etapah udeleževali mladi iz osnovnih šol ter krajin.

Komisija za ohranjanje revolucionarnih tradicij NOB pri OK ZSMS Velenje je že pripravila pot pohoda — po naši občini, ki naj bi letos kar najbolj točno potekala po poti XIV. divizije. Pohodna enota bo krenila, kot je že običaj, iz Frankolovega ter nadaljevala pot preko Paškega Kozjaka in Pake v Cirkovce. Od tu bo nadaljevala pot proti Plešivcu in Graški gori. Z graške gore bo nadaljevala pot na Fergunov vrh, od tam pa odšla proti Gaberkam, Ravnam Zavodnjam in Sentvidu, kjer bo pri Žlebniku sklenila pot po občini Velenje.

Ta 13. pohod po poteh XIV. divizije bo potekal v naši občini od 11. do 13. februarja.

Rudnik lignita Velenje

Dosežen plan

Z izkopom 4.702.000 ton lignita v letu 1980 so dosegli velenjski rudarji največjo proizvodnjo v vsem 105-letnem obstoju premogovnika. Zadnji mesec starega 1980. leta so zabeležili velenjski rudarji še tri druge proizvodne rekorde. Z izkopom 21.900 ton so 17. decembra dosegli največjo dnevno proizvodnjo vseh časov. Rekordna je bila tudi decembrska mesečna proizvodnja 551.000 ton lignita. Dosegli pa so še najvišjo povprečno dnevno proizvodnjo prejšnji mesec z izkopom nad 20.660 ton lignita na dan.

Ob lanskoletnih proizvodnih napreznih in dosežkih velenjskih rudarjev podrobneje poročamo na 4. strani.

Stolpec uredništva

Zvestoba tudi naprej

Navada je že, da ob novem letu pregledamo in ocenimo delo ter si zastavimo nove naloge. Bodi tako tudi tokrat.

Za nami je leto 1980. Preveč prostora bi zavzelo vnovično pisanje o tem, kakšni so bili naši načrti in hotenja, da bi postal Naš čas bolj zanimiv in pester, tak, kot ga želite, prav tako pa tudi pisanje o težavah, s katerimi smo se srečevali pri uresničevanju teh skupnih želja. Samokritično moramo ugotoviti, da vseh ciljev nismo dosegli. Kolektiv, ki skrbi za Naš čas in Radio Velenje, vseh nalog in težav, kljub najboljši volji, ni uspel uresničiti oz. razrešiti. Zapisati moramo, da se je v preteklem letu prizadevalo vključiti v naše delo programski svet, s pomočjo katerega smo začeli odločnejše uresničevati programske usmeritve, ki jih je potrdilo predsedstvo občinske konference SZDL Velenje.

O neurejenem sistemu financiranja tednika Naš čas in Radia Velenje smo že veliko govorili in pisali. Pomanjkanje denarja nam že dalj časa ni dovoljevalo zaposlovati prepotrebnih novih programskih delavcev, da bi

popestri vsebino Našega časa in Radia Velenje. Z novim letom 1981 imamo zagotovljena sredstva za del naše dejavnosti, to je za financiranje osnovnega delegatskega in družbenopolitičnega obveščanja na straneh Našega časa in v oddajah Radia Velenje. Se pravi, da bo postal domači tednik Naš čas sčasoma zajetnejši in da se bo povečalo število oddaj Radia Velenje. Zagotovitev dela potrebnega denarja za del obeh sredstev javnega obveščanja postavlja pred delavce Centra za informiranje, propagando in založništvo Velenje nove, izredno zahtevne naloge. Da bi jih lahko uresničili, to pa je naša naloga, bomo morali kadrovske okrepiti uredništvo ter sprejeti tudi številne druge ukrepe, da bi bili poslej z vsebino Našega časa in Radia Velenje vsi skupaj še bolj zadovoljni. (Podrobneje bomo naloge in načrte, posebej pa tudi vsebinsko zasnovano Našega časa predstavili v eni od prihodnjih števil.)

Novo leto je tudi čas obračunov. Že skozi vse lanske leto smo ugotavljali, da skokovito naraščajo stroški. Pravzaprav ni bilo meseca, da se ne bi zvišali stroški izdajanja Našega časa.

Na začetku drugega polletja smo ugotovili, da je bilo lanskoletno zvišanje naročnine premajhno, da bi lahko z njim krili vse povzane stroške. Zato smo morali na druge načine zbrati denar, da smo lahko nemoteno izdajali časopis. Napovedi cen za leto 1981 pa so presegle vsa pričakovanja: papir se je že z novim letom podražil za 42 %, tiskarske storitve so dražje za 25 %, PTT zahteva za dostavo enkrat več, kot smo plačevali doslej, občutno pa so se podražili tudi drugi stroški. V skladu s predsedstvom občinske konference SZDL Velenje smo bili zato prisiljeni zvišati ceno Našega izvoda v kolportaži na 7 din, letne naročnine pa na 300 din. Zapišemo pa naj, da je letna naročnina na Naš čas med pokrajinskimi časniki v SR Sloveniji najnižja.

Prepričani smo, da boste prav vsi (naročniki in bralci) ostali zvesti Našemu času tudi v letu 1981 in da vas bo domači tednik Naš čas vsak petek (vsaj to smo lani uspeli, da ne prihaja več z zamudo na vaše domove) resnično obveščal o vsem, o čemer želite biti obveščeni oziroma naj bi bili obveščeni.

Marijan Lipovšek

RŠC Velenje

Nov obrat v Zgornji Polškavi

Ob občinskem prazniku Slovenske Bistrice, slavi ga v spomin na 8. januar 1943, ko je bil poslednji boj legendarni Pohorski bataljon, so v sredo odprli v Zgornji Polškavi nov obrat velenjskega Rudarskega šolskega centra.

V novem obratu, katerega investitor je bila temeljna organizacija združenega dela Serijska proizvodnja, bodo proizvajali izdelke kovinske galanterije. Na začetku bodo v Zgornji Polškavi zaposlovali okrog 80 delav in delavcev, ki so si pred tem pridobili potrebne delovne izkušnje v tozdu Serijske proizvodnje RŠC Velenje.

TGO Gorenje Velenje

Z izvozom tretjino celotnega prihodka

Čeprav so zaposleni v temeljnih organizacijah združenega dela tovarne gospodinj-ske opreme Gorenje v Velenju, Gorenju, Nazarjah, Rogatcu, na Ptuj in v Črnomlju v primerjavi z letom 1979 povečali proizvodnjo in izvoz, pa planskih nalog, ki so si jih zastavili za leto 1980, niso uresničili. Na to je vplivalo predvsem pomanjkanje reprodukcijskih materialov, tako tistih iz uvoza kot domačih, največ težav pa je bilo pri oskrbi z izdelki črne metalurgije. Da bi ublažili posledice težav, s katerimi so se srečevali, so sprejeli vrsto ukrepov, ki pa vsi, povsem razumljivo, niso mogli takoj vplivati na proizvodnjo in izvoz.

Fizični obseg proizvodnje se je v zadnjem letu dni, kljub skoraj enomesečnem izpadu proizvodnje, povečal. Doseže-

na je bila tudi večja produktivnost, zaposlovali pa so ob koncu leta blizu 300 delavcev manj, kot so jih bili januarja 1980. Na tuje pa so lani prodali za blizu 110 milijonov dolarjev izdelkov, oziroma za okrog 15 % več kot v letu 1979. Vedeti pa je treba, da so začeli v tovarni gospodinske opreme Gorenje Velenje široko zastavljeno akcijo za večjo vključitev v mednarodno blagovno menjavo že sredi leta 1979. Sicer bodo s prodajo na tuje v letu 1980 dosegli približno tretjino celotnega prihodka.

Za letošnje leto v tovarni gospodinske opreme Gorenje Velenje ne načrtujejo bistvenega povečanja izvoza. Bodo si pa zlasti prizadevali, da bi kar največ reprodukcijskih materialov in sestavnih delov, ki so jih doslej uvažali, kupovali doma.

M. L.

Zahvala za noveletne čestitke

Občinska konferenca ZKS Velenje in komite občinske konference ZKS Velenje sta prejela za novo leto 1981 številne čestitke delovnih kolektivov, družbenopolitičnih in drugih organizacij ter posameznikov.

Ker je nemogoče, da bi vsem odgovorili, se jim na ta način najtopleje zahvaljujeta za poslano noveletne čestitke.

Občinska konferenca
ZKS Velenje
Komite občinske
konference ZKS Velenje

Velenje

Podpisovanje samoupravnih sporazumov

V mesecu decembru 1980 je podpisalo samoupravne sporazume Samoupravnih interesnih skupnosti o temeljnih planov za obdobje 1981—1985 že precej podpisovalcev.

Predstavniki organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in drugih skupnosti iz Saleške doline, ki dokumentov še niso podpisali, bodo to nalogo opravili prihodnje sredo, 14. januarja od 12. do 14. ure v dvorani skupščine Velenje.

Sporazum sprejet

Varstvo spominskih obeležij

V mozirski občini so sprejeli samoupravni sporazum o prevzemu skrbi za urejanje grobišč in grobov borcev, spomenikov in drugih obeležij iz NOV. Sprejetje sporazuma pomeni neposredno uresničitev določil ustreznega zakona, vsebinsko pa seveda veliko več. Z njim je zagotovljena družbeno-politična in moralno-etična obveznost družbe do grobišč in grobov borcev, do spomenikov in drugih obeležij NOV in socialistične revolucije. Hkrati je sprejetje sporazuma nov prispevek k ohranjanju in negovanju revolucionarnega izročila.

Podlaga sporazumu je ce-

lovit pregled grobov, grobišč, spomenikov in drugih obeležij, ki zajema vse krajevne skupnosti. Pregled pove, da je v mozirski občini 51 grobišč in grobov, 15 spomenikov in 37 drugih obeležij. Skupščina občine, družbenopolitične in družbene organizacije ter društva, organizacije združenega dela, krajevne skupnosti in šole so se že odločile za posamezna obeležja in jih prevzele v varstvo. S tem je seveda zagotovljeno stalno varstvo in vzdrževanje, evidentiranje, pa tudi enoten postopek ob postavljanju novih obeležij in spomenikov.

J. P.

Svet za socialno in zdravstveno politiko

300 ha neobdelane zemlje

Na 7. seji sveta za socialno in zdravstveno politiko pri občinski konferenci SZDL Velenje so člani obravnavali samoupravni sporazum o temeljih plana kmetijsko zemljiške skupnosti za obdobje 1981—85 ter samoupravni sporazum o združevanju sredstev za pospeševanje kmetijstva v naši občini.

V razpravi so člani sveta poudarili, da mora v letošnjem letu biti uveljavljen ukrep, ki predvideva odvzem zemlje kmetom, in sicer takrat, kadar jo je le ti kljub opozorilom ne obdelujejo. Kmetijsko zemljiška skupnost mora odvzeti zemlji za dobo petih let in jo dati v prisilni zakup. Ukrep bo potrebno tudi dosledno izvajati. Pogoj za zagotovitev ekonomske varnosti kmetov je prav gotovo ustrezno ovrednoteno njegovo delo, ki se mora odražati v ceni pridelka.

Za reševanje težav s kmetijskega področja v naši občini bo potrebna pomoč širše družbene skupnosti, če hočemo, da se bo položaj na tem področju izboljšal. V občini Velenje imamo preko 100 praznih kmetij in s tem tudi preko 300 ha neobdelanih kmetijskih površin.

Kar najhitreje pa moramo pristopiti k reševanju težav, ki se porajajo z vedno večjim odhodom mladih s kmetij.

Člani sveta za socialno in zdravstveno politiko pri občinski konferenci SZDL Velenje so menili, da bomo uspeli pri kar najhitrejšem reševanju neugodnih razmer v tej zelo pomembni gospodarski panogi le s trdnim skupnim sodelovanjem vseh družbenih institucij ter z doslednim upoštevanjem sprejetih sklepov.

OK ZSMS Velenje

Sedaj boljše delo

Občinska konferenca ZSMS Velenje si je za letošnje leto zastavila veliko pomembnih nalog, ki pa jih bo lahko uspešno uresničila le, če bo kadrovsko dobro izpolnila vse organe občinske konference. Tako po osnovnih organizacijah ZSMS poteka razprava o predlogu za imenovanje organizacijskega sekretarja pri predsedstvu občinske konference. Z

imenovanjem organizacijskega sekretarja bo občinska konferenca ZSMS pridobila veliko, saj bo s tem sekretar občinske konference razbremenjen vseh organizacijskih del, ki so ga doslej zelo obremenjevali in onemogočala politično bolj prizadevno delo.

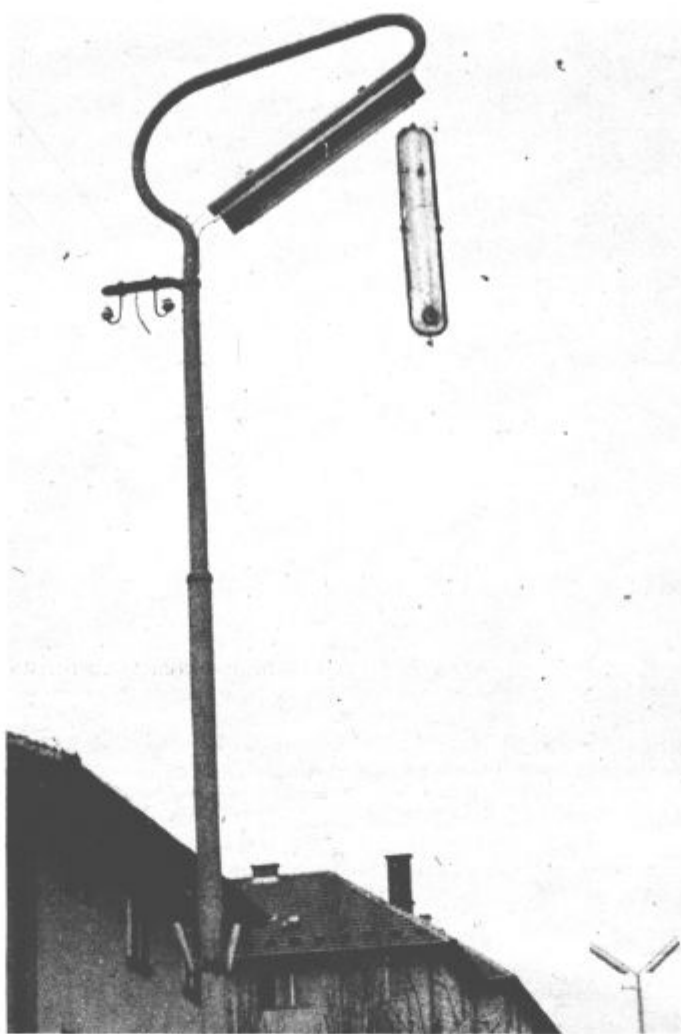
Organizacijskega sekretarja naj bi mladi imenovali na seji konference občinske konference konec tega meseca. Na tej seji bodo spregovorili tudi o delu v preteklem letu ter potrdili poročilo o finančnem poslovanju.

Organizacijski sekretar naj bi skrbel predvsem za uresničevanje programov področnih konferenc, komisij, centrov in za delo delegatov, ki so bili doslej deležni manjše pozornosti. Prav tako pa naj bi skrbel za usklajevanje dela med področnimi konferencami, komisijami in predsedstvom občinske konference. To je seveda le nekaj nalog, ki naj bi jih opravljal, z njegovo potrditvijo na seji konference občinske konference ZSMS Velenje pa naj bi mladinska organizacija pridobila na učinkovitosti svojega delovanja.

Okrogla miza

Izpopolniti organizacijo

Ker so se pri delovanju društvenih organizacij in društev kot kolektivnih članov občinske konference ZSMS pojavljala določena neresena organizacijska vprašanja, bo sredi prihodnjega meseca pogovor za okroglo mizo med predstavniki društvenih organizacij in društev ter predstavniki občinske konference ZSMS. Spregovorili bodo o politični vlogi društvenih organizacij in društev, v katerih se združuje večina mladih v prostem času.



Za cestno razsvetljavo v Velenju lani ni bilo najbolje poskrbljeno. Kaže, da tudi letos ne bo drugače. Posnetek smo napravili v torek na Jenkovi cesti. Svetilka ogroža tudi varnost ljudi.

Mladi v mozirski občini

Izpopolnjene vrzeli

V dneh pred novim letom so svojo drugo programsko konferenco v lanskem letu opravili tudi mladi Gornje Savinjske doline. Temeljito so ocenili svoje delo v šestmesečnem obdobju, konferenca in vsi njeni organi pa so pripravili tudi podrobno opredeljene akcijske načrte, ki že v svoji zasnovi dokazujejo bistveno novo kakovostno raven dela mladih v mozirski občini.

Precejšnje uspehe so v tem obdobju dosegli na področju prostovoljnega dela. Brigada Slavka Šandra se je udeležila republiške delovne akcije na Kobanskem in je za svoje dosežke prejela najvišje priznanje — trak akcije. Mladi so opravili tudi dve delovni akciji pri obnovi partizanske bolnišnice v Robanovem kotu, kjer bodo dela kaj kmalu zaključili. V septembru so v sodelovanju z borci pripravili tradicionalni pohod Po poteh partizanske sanitete na Solčavskem. Med drugim so se mladinci in mladinke udeležili tudi poletne politične šole v Vikrcih, sodelovali so na osrednji republiški proslavi ob Dnevu granicarjev v Logarski dolini, v oktobru in novembru pa so pripravili še občinsko in regijsko prireditev Mladost v pesmi, besedi in spretnosti. Seveda so postorili še to in ono, v celotnem obdobju pa so največ pozornosti namenili organizacijski in kadrovski krepitvi konference in njenih organov.

Prav ta slabost jih je v začetku leta najbolj ovirala pri sicer zaviljivi delovni zagnanosti. Organizacija večine akcij je namreč slonela na ramenih posameznikov. Kadrovski izpopolnitvi področnih konferenc, komisij in centrov so zato nemanili veliko časa. Pravijo celo, da preveč, ker so za vsa me-

sta le težko našli dovolj primernih mladink in mladincev. Kljub temu so doslej vrzeli v veliki meri že uspeli zapolniti in zato v tem letu upravičeno pričakujejo, da bodo še bolj uspešni.

Napore na omenjenem področju je v veliki meri oteževala tudi nedelavnost na terenu. Naslednja naloga je torej na dlani. Čimprej bodo morali oživiti delo osnovnih organizacij, aktivov mladih, združenj, študentskega kluba in okrepiti sodelovanje med konferenco in kolektivnimi člani. S tem želijo odpraviti nestalnost pri delu v posameznih sredinah, ki ji botruje dejstvo, da delovni zagon pešice ali posameznikov kaj kmalu splahni in je s tem tudi konec dejavnosti osnovne organizacije. Večja stopnja množičnosti je zato nujna, saj moramo upoštevati, da so prav osnovne organizacije tisti dejavniki preko katerega mladi najlažje uveljavljajo svoje interese in rešujejo svoje probleme. Kljub vsem slabostim pa so mladi na zadnji konferenci ugotovili, da se mladinci in mladinke mozirske občine zanimajo za delo v svoji organizaciji, kar med drugim dokazuje tudi 37 osnovnih organizacij in nenehno ustanavljanje novih. Prav zato bodo morali okrepiti zlasti delo z mladimi na osnovnih šolah. Ob uspešnem delu na tem področju bodo kadrovske vrzeli v mladinski organizaciji vsekakor lažje odpravljali. Mladi iz mozirske občine so na konferenci seveda spregovorili še o vrsti drugih stvari, na podlagi tako kritične in zavzete razprave pa so dokončno oblikovali delovne programe za prihodnje obdobje.

J. P.

Mladi v DO ESO

Zadovoljni z delom v preteklem letu

Med osnovnimi organizacijami mladih, ki delujejo v organizacijah združenega dela, so zelo aktivne tudi osnovne organizacije v delovni organizaciji Elektrostrojna oprema. V preteklem letu so mladi v teh osnovnih organizacijah organizirali več uspešnih akcij, najbolj pa so se izkazali pri postavitvi spomenika padlim borcem v krajevni skupnosti Skorno-Florjan.

V minulem letu so mladi v delovni organizaciji ESO pripravili tudi več delovnih akcij za ureditev igrišča v delovni organizaciji, pa so skupno z osnovnimi organizacijami sindikata pa so pripravili številna športna srečanja. Zelo prizadevni so bili na kulturnem področju, kjer so uspešno sodelovali s šolo Veljko Vlahovič Velenje.

Jazikovno razsodišče (5)

ITT Schaub Lorenz RC 5500

Navodilo za uporabo

„Napačno vložene baterije povzročijo pokvarjenost vašega aparata! Odstranite iz vtičnice 40 morebitni priključni kabel. Pri snemanju ali poslušanju se lahko tek traku s pritiskom na tipko PAUSE 19 kratkotrajno prekini brez, da se pri tem upliva na predhodno nastavljene funkcije. Stevec traku služi za hitrejšo ponovno najdenje določenih mest na traku in za obeležbo istih... S tipko 21 ki se nahaja poleg številca se stevec postavi na 000.

Pri snemanju oddaj na srednje in dolgovalovnem področju lahko nastopi — po pritisku tipk za snemanje in start — do piskanja. Magnetofonska snemanja se lahko vsopredno poslušajo preko vgrajenih zvočnikov ali zunanjih zvočnikov.

To je le nekaj zgledov z „spisa“, ki obsega 70 tipkanih strani (podčrtane so le glavne napake). Delovna organizacija Iskre, ki prodaja izdelek, ga prilaga kot „navodilo za uporabo“ — ime se sliši kakor posmeh, saj takšno besedilo ne more pomagati, da bi kdo aparat prav uporabljal. Že na prvi pogled je očitno, da je tu nekdo, ki slabo zna slovensko, suženjsko togo in nerodno prevedel nemško besedilo. Tako je

nastalo „navodilo“, ki se ne drži naših slovničnih in (pravo)pisnih pravil. Stavki so narejeni po nemškem kopitu, z vsemi mogočimi napakami, zato niso razumljivi in seveda ne dosega svojega namena. Težko je razumeti, kako da so dali takšno besedilo prevajati nekemu, ki ne zna slovensko in ne zna prevajati. Ko pa je tak prevod že nastal, je „neodpuščljiva malomarnost, da ga pri podjetju niso zavržli, temveč ga prilagajo izdelku pri prodaji. To krši ne samo jezikovne, temveč tudi poslovne norme, ki terjajo, naj kupec dobi v roke uporabno navodilo. Zato pričakujemo, da bo Iskra to navodilo takoj umaknila iz prometa in ga nadomestila z ustreznim. Člani jezikovnega razsodišča: Janez Gradišnik, Matjaž Kmecl, Janko Moder, Janez Sršen, Janez Stanič, Jože Toporišč.

Razsodišče vabi vse posameznike, društva, ustanove in organizacije, ki jim skrb za slovenski jezik ni tuja, naj predlože in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov: Sekcija „Slovenščina v javnosti“, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 LJUBLJANA, Komenskega 7.

Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

Hortikulturno društvo Velenje

Nujen družbeni dogovor

Zveza hortikulturnih društev Slovenije bo v mesecu juniju prihodnje leto pripravila v Velenju republiško hortikulturno razstavo. Zanj morajo biti v kraju opravljena takšna dela na področju te dejavnosti, ki imajo trajno vrednost (Mozirski gaj). Ker je prav naše društvo predlagalo tako vsebino republiških hortikulturnih razstav nas obvezuje, da se vsi občani prav posebej potrudimo in kar najbolje uredimo naše mesto ter bližnje in dalnje krajevne skupnosti.

Hortikulturno društvo Velenje vabi vse družbenopolitične in delovne organizacije ter krajevne skupnosti, da sprejmejo moralno in materialno obvezo za popoln uspeh te akcije. Naloga naj bi bila stalna in zapisana tudi v njihovih letnih, pa tudi srednjeročnih načrtih.

Velenjsko hortikulturno društvo predlaga le nekaj misli za ožji program, ki mora biti dopolnjen s predlogi vseh krajevnih skupnosti in krajanov občine Velenje. Za dokončno oblikovanje programa pa je nujen družbeni dogovor. Člani horti-

kulturnega društva menijo, da bi morali zasaditi z drevedi cesto Velenje — Šoštanj, prav tako cesto do pokopališča Podkraj, parkovno urediti že opuščeno pokopališče v Šmartnem in ga nameniti za brezimno žarno pokopališče, nadalje urediti in zasaditi sprehajalne poti ob Paki od Jenkove ceste do osnovne šole Gustav Šilih, zgraditi rekreacijski center pod vilo Herberstein, obnoviti in urediti park pri glasbeni šoli ter zasaditi vse gredice in zelence v mestu. Da bo akcija kar najbolje uspela se moramo dela lotiti mladi in stari, in to tako zavzeto, kot takrat, ko je nastajalo naše mesto.

Na vseh velenjskih osnovnih šolah delujejo zelene straže. Člani so pripravili lepe načrte, ki jih bodo po najboljših močeh izpolnjevali. Pustimo jih, da nesejo zastavo zelene straže na čelu brigade ustvarjalcev in čuvarjev lepega, urejenega ter zelenega okolja.

Predsednica HD Velenje
Angela Vutkovič

nas čas

»NAS ČAS« glasilu SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, cesta Frantaška Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednik »ŠALEŠKI RUDAR«, kot tednik pa izhaja »NAS ČAS« od 1. marca 1973 naprej.

UREDNIŠTVO: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob petkih.

Uredništvo in uprava Velenje, cesta Frantaška Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-316, 850-317. Brzljavi naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 7 dinarjev, letna naročnina pa 300 dinarjev (za tujino 600 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAS ČAS« se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 z dne 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Ocena poslovanja 1980, načrti gospodarjenja 1981

Z lastno, domačo znanostjo kreniti po poti nadaljnega tehnološkega napredka

Poročali smo že, da so se 23. decembra 1980 sešli na pobudo izvršnega sveta skupščine občine Velenje predstavniki organizacij združenega dela iz Šaleške doline, da bi ocenili poslovanje v letu 1980 ter možnosti in naloge na področju gospodarjenja in izvajanja politike gospodarske stabilizacije v letu 1981.

V uvodni besedi je predsednik izvršnega sveta skupščine občine Velenje, dipl. inž. Franjo Kljun, poudaril eno od poglavitnih nalog združenega dela Šaleške doline oziroma vse občinske skupnosti, da je treba z lastno, domačo znanostjo kreniti po poti nadaljnega tehnološkega napredka. Zato je treba spodbujati, organizirati in usmerjati raziskovalno dejavnost prav v vseh organizacijah združenega dela. Poglavitni cilj novega srednjeročnega obdobja naj bi torej bil: nadalje ustvarjati, širiti in organizirati tehnološko moč, ki bo pogojila večji dohodek. Zato se ne smemo zadovoljiti s poprečnimi rezultati pri doseganju dohodka.

Predsednik izvršnega sveta je obširno spregovoril o razvoju tehnologije v gospodarstvu, katerega dohodek je osnova za celovit razvoj tako občinske kot tudi širše družbene skupnosti. Potrebne bodo spremembe v razmišljanjih in tudi nove samoupravne odločitve. Lastna tehnologija in na njeni osnovi ustvarjeni kvalitetni organizacijski sistemi je in bo še kako pomembna za razvoj in krepitev našega družbenega sistema. »Ob iskanju domačih tehničnih rešitev moramo vedeti, da ima vsak doma izdelan, ki je ekonomsko sprejemljiv, naslednje prednosti: razvija zavest o lastni vrednosti naših delovnih ljudi, predstavlja začetek višje stopnje inovacijsko-tehnoloških raziskav, povečuje razširjeno družbeno reprodukcijo in daje možnost izvoza. Torej: tehnologija — inovacijsko delovanje vpliva na proizvodnjo kot neposredna reprodukcijska sila. Z lastnimi inovacijami ustvarjamo kvalitetnejše oblike organizacije in učinkovitejše načine upravljanja v družbi kot celoti.«

Ko je govoril o kadrih pa je Franjo Kljun poudaril nujnost odločnega prehoda iz delovno intenzivne na tehnološko intenzivno proizvodnjo. Vprašal se je, če bodo nove naložbe, ki jih načrtuje združeno delo Šaleške doline, resnično na pričakovani tehnološki stopnji, upošteva razpoložljive kadrovske vire ter učinkovito izrabo potencialov, ki jih imajo zaposleni z višjo in visoko izobrazbo.

V razpravi pa so predstavniki organizacij združenega dela spregovorili o pogojih in rezultatih gospodarjenja v letu 1980 ter o načrtih za delo in poslovanje v letu 1981.

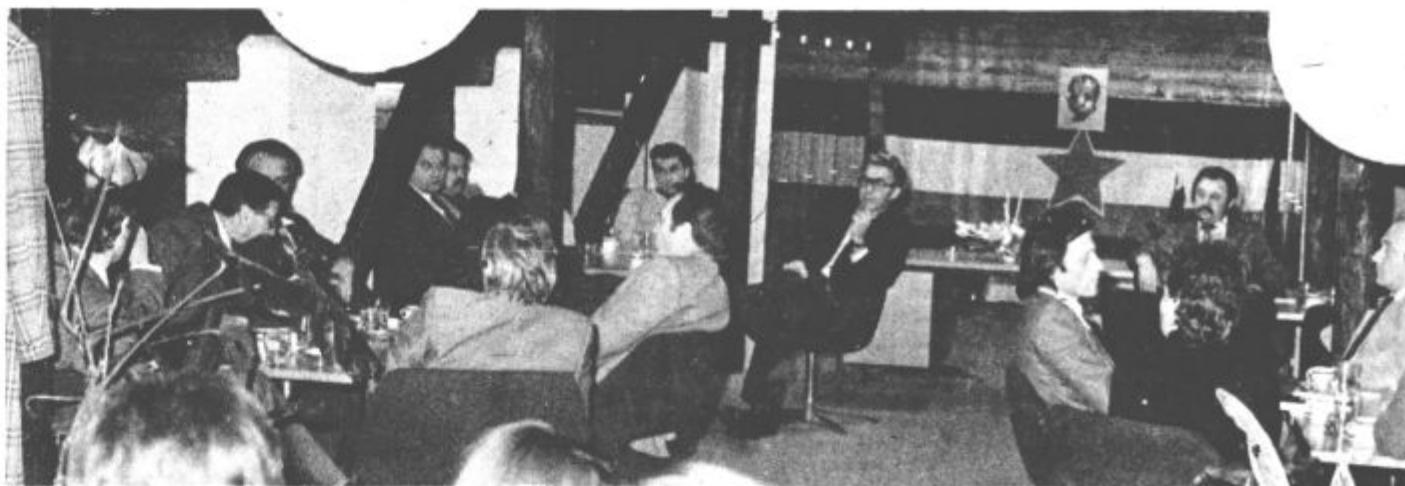
Predsednik KPO sozda Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje, dipl. inž. Slavko Janežič, je povedal, da so kljub številnim težavam, s katerimi so se srečevali, zadovoljni s fizičnimi rezultati dela. Ko je govoril o iskanju možnosti, da bi tudi v Sloveniji povečali proizvodnjo premoga, je posebej popudril, da preučujejo tehnične možnosti, da bi Rudnik lignita Velenje povečal izkop lignita za 300.000 ton letno. Prve ocene kažejo, da bi bilo mogoče povečati proizvodnjo lignita, pa tudi vlaganje za načrtovano povečanje proizvodnje v Velenju bi bila, v primerjavi z zahtevami drugih, manjša. Nasploh pa je treba nadaljevati z mehaniziranjem proizvodnje v rudniku, izboljšati pa je treba tudi družbeni standard rudarjev. Spregovoril pa je še o načrtih za izkoriščanje kmetijskih površin, ki so se ugrezile, oziroma o skrbi za zaščito človekovega okolja. Opozoril pa je tudi na nujnost kar najtesnejšega sodelovanja vsega združenega dela v občini Velenje.

Jože Herlah, v. d. direktorja DO Gorenje Promet Servis je poročal, da bo njihova organizacija, v okviru katere se materializirajo odnosi v Gorenju, dosegla v letu 1980 okrog 97 % načrtovanega prometa, kar je za 16 % več kot leto dni prej. Upošteva velike motnje pri oskrbi z reprodukcijskimi materiali je to nedvomno uspeh. Plan prodaje izdelkov za leto 1981 je pripravljen, vendar pa ga ne morejo verificirati vse dotle, dokler ne bo usklajena devizna bilanca. To pa bo izredno zahtevna naloga. Ko je govoril o prihodnjem razvoju sozda Gorenje pa je opozoril še posebej na proizvodnjo mikroprocesorjev, to je na program, za katerega bi se morali zavzemati prav vsi.

Direktor tovarne opreme Gorenje Velenje, dipl. inž. Peter Krepl je menil, da so bili na motnje v gospodarjenju samo delno pr pripravljeni, kar bo zagotovo imelo svoje posledice. Kljub težavam Gorenje obstoječe programe ne bo opustilo, prizadevali pa si bodo, da bi kar največ reprodukcij materialov in sestavnih delov kupovali doma oz. na vzhodnoevropskih tržiščih. Rezerve pa vidijo tudi v večji učinkovitosti zaposlenih v režiji in administraciji, saj se bo treba v prihodnje še bolj stabilizacijsko obnašati, kot smo se doslej. Ob tem se je Peter Krepl zvel tudi za višjo kvaliteto medsebojnih odnosov, tako znotraj delovnega kolektiva kot občinske skupnosti in za pomoč, da bo sprejeta razvojna usmeritev Gorenja za proizvodnjo mikroprocesorjev.

Dušan Janežič, dipl. inž. predsednik KPO šohtanjskih Termoelektrarn je udeležene posveta seznanil s prizadevanji tega delovnega kolektiva za očiuvanje človekovega okolja.

Predsednik skupščine občine Velenje, Franjo Korun je bil mnenja, da bi kazalo podobne sestanke pripraviti vsak mesec, in to z mesecem, da pride do temeljitejših obveščenosti o posameznih vprašanjih tudi do poenotenja mnenj in stališč o njih. Res je, da se ekstenzivni razvoj, značilen za zadnje obdobje, umirja, vendar pa kljub temu z veliko mero optimizma stopamo v novo leto 1981 in v novo srednjeročno obdobje 1981—1985. Novo kvaliteto gospodarjenja naj bi zagotovilo tako prestrukturiranje proizvodnje kot hitrejši razvoj nekaterih delovnih organizacij. Predsednik občinske skupščine je še poudaril, da zaradi gospodarske stabilizacije ne bi smeli povečati razkoraka med razvojem gospodarstva ter stanovanjsko izgradnjo oziroma družbeno nadgradnjo sploh. Z udarniškiimi akcijami pa bi lahko, med drugim, zagotovili urejenejšo okolje, v katerem živimo.



Udeleženci posvetovanja predstavnikov združenega dela Šaleške doline, ki ga je pripravil izvršni svet skupščine občine Velenje.

Tone Hladin, direktor Gostinstva Velenje, je med drugim opozoril, da bi morali spodbujati razvoj turizma prav vsi. Dejal je, da imamo velike možnosti za razvoj turistične in gostinske dejavnosti, posebej pa še za večji razmah rekreacijsko-turističnega turizma. Ob tem, ko se odločamo za gradnjo tovrstnega novih objektov, pa ne bi smeli pozabiti na vzdrževanje obstoječih.

Direktor DO Veplas, dipl. inž. Janez Navodnik je povedal, da tudi za naprej načrtujejo 30 % letno rast proizvodnje. Računajo, da bodo težave, ki jih imajo pri oskrbi s surovinami in reprodukcijskimi materiali, samo trenutne. Bolj zahtevna naloga pa bo uvajanje in obvladovanje domače tehnologije.

Majda Naglost, dipl. inž., pomočnik direktorja DO Era Velenje, pa je udeležence posveta med drugim seznanila z uspehi, ki so jih bili dosegli pri organiziranju kmetijske proizvodnje.

Po besedah Jožeta Tekavca, dipl. inž. direktorja tozda Tovarna usnja Vrhnika, bo treba v prihodnje bolj spodbujati razvoj manjših delovnih organizacij, ki laže premagujejo težave, s katerimi se soočamo. Znova je opozoril na neurejene dohodkovne odnose znotraj Industrije usnja Vrhnika, zaradi katerih je bila že v letu 1979 oškodovana šohtanjska Tovarna usnja za okrog 10 milijonov din, za približno toliko pa tudi v letu 1980. Zaradi tega tudi kasni uresničevanje načrtov za preusmerjanje proizvodnje.

Predsednik KPO Združenih zdravstvenih organizacij Velenje, Kristian Hrastel pa je menil, da družbene dejavnosti, tudi preventivno zdravstveno varstvo, ni moglo slediti hitremu splošnemu razvoju Šaleške doline. Zato si zdaj prizadevajo krepiti osnovno zdravstveno varstvo in razvijati obratne ambulante na novih osnovah, pri čemer pa vseh željenih ciljev še niso dosegli. Predstavil pa je tudi načrte za razvoj zdraviliškega turizma v Topolšici.

Po besedah predsednika izvršnega sveta skupščine občine Velenje bodo znova pripravili pogovor s predstavniki organizacij združenega dela iz Šaleške doline potem, ko bo opravljen tretji krog usklajevanja predvidenih gospodarskih naložb in določen njihov prednostni red.

Marijan Lipovšek

V današnji številki Našega časa nadaljujemo s predstavitev dosežkov naših delovnih organizacij v zadnjem srednjeročnem obdobju 1976—1980 in načrta za novo srednjeročno obdobje 1981—1985.

Rubriko »Naši dosežki in načrti« bomo nadaljevali tudi v prihodnji številki.

Rudarski šolski center Velenje

Obeti za nadaljnji razmah usmerjenega izobraževanja in materialne proizvodnje

Med delovne organizacije v Šaleški dolini, ki so v srednjeročnem obdobju 1976—1980 dosegle pomembne razvoje, se nedvomno uvršča tudi Rudarski šolski center Velenje. Najpomembnejši kazalci rasti in razvoja zadnjih petih let so naslednji:

leta 1975 je dosegel Rudarski šolski center Velenje 200 milijonov dinarjev celotnega prihodka, lani pa že okrog 1 milijardo dinarjev oziroma kar petkrat več. Število zaposlenih se je povečalo od 1.000 v letu 1975 na okrog 1.350 lani. Število učencev oziroma dijakov ki obiskujejo šole Rudarskega šolskega centra v Velenju, v Muti, Zrečah in Žalcu in v nekaterih drugih krajih, pa se je od 1900 v letu 1975 povečalo na skoraj 2.400 v letu 1980.

Po besedah Iva Jamnikarja, dipl. politologa, direktorja Rudarskega šolskega centra Velenje, so v zadnjih letih ob ustanavljanju novih šol namenili posebno pozornost uveljavljanju šolske reforme, to je usmerjenega izobraževanja. Še posebej so si prizadevali, da bi v okviru Rudarskega šolskega centra Velenje in občine Velenje kar najbolj podrobno opredelili naloge v zvezi z uveljavljanjem usmerjenega izobraževanja in jih tudi uresničili. V tej zvezi velja še posebej opozoriti, da so na Rudarskem šolskem centru Velenje kompletirali programe in učne načrte za izobraževanje v okviru posebne izobraževalne skupnosti za smeri rudarstvo in geologija. V zvezi z uveljavljanjem usmerjenega izobraževanja so morali že doslej razrešiti prenekatero vprašanje v zvezi s prostori, kadri, programi in učnimi načrti. Zdej, ko je že ustanovljena posebna izobraževalna skupnost za rudarstvo in geologijo, bo treba čimprej pripeljati do kraja akcijo za ustanovitev posebnih izobraževalnih skupnosti tudi za kovinarsko in elektro smer.

Omenimo naj še, da je v zadnjem srednjeročnem obdobju postal Rudarski šolski center Velenje bogatejši za nov dijaški dom v središču Šaleške doline.

Tudi temeljne organizacije združenega dela materialne proizvodnje Rudarskega šolskega centra Velenje beležijo pomemben razvoj, na kar je prav gotovo vplivalo vse večje prilaganje proizvodnje zahtevam in potrebam tržišča. Temeljna organizacija združenega dela Inženering se je uveljavila na tržišču z novim programom industrijske proizvodnje perutninskega mesa. Ta novi program povezuje pri gradnji perutninskih farm »na ključ« temeljne organizacije združenega dela Rudarskega šolskega centra Velenje ter tudi nekatere druge delovne organizacije. Doslej so Velenjčani že zgradili perutninske farme v Pazinu, Hetinu in Slavonskem Brodu, pripravljajo pa programe za gradnjo perutninskih farm v Sloveniji (Šmarje pri Jelšah, Žalec, Ptuj) ter v drugih naših republikah in pokrajinah.

Pomembno je, da so se začele temeljne organizacije združenega dela materialne proizvodnje Rudarskega šolskega centra Velenje vključevati v mednarodno delitev dela. Preučevanje potreb zunanjih tržišč in iskanje možnosti osvajanja takšne proizvodnje, ki bi bila zanimiva tudi za tuja tržišča, je omogočilo, da je v letu 1980 Rudarski šolski center Velenje ustvaril z izvozom 10 milijonov dinarjev celotnega prihodka. Tovrstna napredna naprežanja pa so ustvarila pogoje, da bodo lahko v prihodnje izvoz bistveno povečevali.

Temeljna organizacija združenega dela Serijska proizvodnja je zgradila v Zgornji Polskavi v občini Slovenska Bistrica nove prostore za proizvodnjo izdelkov kovinske galanterije. Delavke, ki bodo zaposlene v obratu na Zgornji Polskavi, so se poldrugo leto vozile na delo v Velenje. V novem obratu na Zgornji Polskavi, ki so ga svečano predali svojem imenu 7. januarja bo na začetku zaposlenih 80 delavcev oziroma delavk.

Rudarski šolski center Velenje se je v srednjeročnem obdobju 1976—1980 tudi samoupravno preoblikoval, in sicer je iz delovne organizacije s tremi temeljnimi organizacijami združenega dela nastala delovna organizacija s sedmimi oziroma nazadnje z desetimi temeljnimi organizacijami združenega dela in delovno skupnostjo skupnih služb.

Leto 1981 in novo srednjeročno obdobje 1981—1985 začnemo na Rudarskem šolskem centru Velenje z vrhano mero razvojnega optimizma. Tako načrtujemo, da bodo leta 1981 dosegli že okrog 2 milijardi dinarjev celotnega prihodka, ob koncu srednjeročnega obdobja 1981—1985 pa od 5 do 6 milijard dinarjev celotnega prihodka. Števila zaposlenih v novem srednjeročnem obdobju ne bodo bistveno povečevali, saj so napovedali odločen boj ekstenzivnemu zaposlovanju. Spremeniti želijo kvalifikacijsko strukturo zaposlenih, prednost pri zaposlovanju bodo imeli delavci, ki bodo obvladali najsodobnejšo tehnologijo.

Prehod na usmerjeno izobraževanje terja novo šolsko poslopje, ki ga bo treba zgraditi do leta 1985. Prostori in kader so torej osrednje vprašanje, ki ga bo treba razrešiti v prihodnjih letih. Sicer začenja izvajati Rudarski šolski center Velenje v tem letu nov program učenja računalništva na ravni srednje šole.

Vse temeljne organizacije združenega dela Rudarskega šolskega centra Velenje, trenutno jih je 10, imajo izdelane programe razvoja za novo srednjeročno obdobje 1981—1985. Poudarek je na programih, ki jih bo mogoče realizirati v okviru Rudarskega šolskega centra Velenje in ki so zanimivi za tržišče. Temeljne organizacije združenega dela materialne proizvodnje bodo tudi v prihodnjih letih nadaljevale z iskanjem novih programov in tržišč, za kar bo potrebno zagotoviti potrebne materialne in kadrovske pogoje. Pri iskanju novih programov računajo še posebej na področje šibkotočne dejavnosti. Ob tem pa bodo, povsem razumljivo, utrjevali oziroma še naprej razvijali programe, ki so že potrjeni na domačem in tujih tržiščih, denimo programe prehrane, orodjarstva in elementov za strehe.

Veliko dela bo, kot ocenjujejo, tudi za temeljne organizacije združenega dela Instalacije, Serijska proizvodnja in Orodjarna, ki se pri proizvodnji in nastopu na tržišču povezujejo tudi z drugimi temeljnimi organizacijami združenega dela.

Pretežni del razpoložljivega denarja za investicije bodo namenili za posodabljanje tehnologije, saj bodo dajali prednost razvoju tehnološko zahtevnih programov, ki pa bodo istočasno terjali tudi usposobljen strokovni kader. Sicer naj bi temeljne organizacije materialne proizvodnje zgradile v letih 1983—1985 v industrijski coni v Velenju še eno proizvodno dvorano. Značilnost razvoja temeljnih organizacij združenega dela materialne proizvodnje Rudarskega šolskega centra Velenje v srednjeročnem obdobju 1981—1985 bodo torej novi programi, novi izdelki, nova tehnologija, novi proizvodni prostori in novi kadri. Pomembno je, da prevladuje ob tem vrhuna mera optimizma, tako glede same proizvodnje kot realizacije novih programov na tržišču, doma in na tujem.

V obdobju 1976—1980 se je Rudarski šolski center Velenje samoupravno preoblikoval iz delovne organizacije s 3 tozdi v delovno organizacijo z 10 tozdi in delovno skupnostjo skupnih služb. Že v kratkem je pričakovati novo samoupravno preobrazbo. Napovedujejo celo, da naj bi Rudarski šolski center Velenje že v tem letu preoblikovali v sestavljeno organizacijo združenega dela. Dvema specifičnima dejavnostima, to je vzgoji in izobraževanju ter materialni proizvodnji, naj bi z novo samoupravno organiziranostjo zagotovili možnosti pa še uspešnejši nadaljnji razvoj. Istočasno pa bi omogočili tudi drugim temeljnimi organizacijam združenega dela oziroma delovnim organizacijam, da tesneje sodelujejo oziroma se vključujejo v Rudarski šolski center Velenje.

MARIJAN LIPOVŠEK

Rekorden dosežek velenjskih rudarjev

Nakopali 4,702.000 ton premoga

Leto 1980 je za nami. Čeprav se vseh vseh spopadajo že z novimi nalogami, ki jih morajo uresničiti v letu 1981 obenem razmišljajo in ocenjujejo, kako so delali v preteklem letu. V leto, ki se je izteklo sredi preteklega tedna, so velenjski rudarji zakorakali zelo optimistično, saj so se obvezali, da bodo nakopali kar 4,700.000 ton premoga. To je bila največja delovna obveza, ki jo je ta naš kolektiv sprejel v svojem obstoju do slovenske in jugoslovanske javnosti.

Rudarje so v prizadevanjih za dosego tega rekordnega izkopa spremljale številne težave. Ko so prebrodili težave v zvezi z slabimi montangeološkimi pogoji v vseh treh jamah premogovnika, so nastopile težave pri nabavi nove opreme in v zvezi z vzdrževanjem stare opreme ter glede pomanjkanja rudarjev, pa tudi strokovnega osebja. Tako so rudarji ob polletju zaostajali približno za pet odstotkov za načrtom, vendar je ostal optimizem, da bodo uresničili sprejeto nalogo, kljub temu trdno vsidran v njih.

Z odločnim prizadevanjem celotnega kolektiva in dobremu skupnemu delu vseh, tako rudarjev in drugih delavcev kot družbenopolitičnih in samoupravnih organov, kot je dejal predsednik kolektivnega poslovnega organa delovne organizacije Rudnik lignita Velenje, dipl. inž. Alojz Diacci, so vse te težave premagali. Zaradi pomanjkanja delavcev so morali delati tudi ob sobotah in so tako v prvem in zadnjem četrtletju delali vse

sobote. Toda za delo ob sobotah so se vsi skupaj odločili zavestno, čeprav so bili s tem prikrajšani za prosti čas, vendar vse z željo, da bi dosegli načrtovano proizvodnjo. V mesecu decembru so delali tudi ob nedeljah, tako je 21. decembra delala ena izmena, 28. decembra pa dve izmeni. Prva izmena pa je delala tudi na Silvestrovo, ko so že mnogi počivali.

Sredi dopoldneva zadnjega dne v letu 1980 so sirene in streli iz možnarjev simbolično in veselo »sporočili« prebivalcem Šaleške doline da so rudarji dobili bolj s

proizvodnjo. Točno ob pol enajstih je bil dosežen letni proizvodni načrt in celo presežen za dve toni. Rudarji so torej v letu 1980 nakopali 4,702.000 ton premoga in dosegli največji letni izkop premoga v vsej 105-letni zgodovini razvoja rudnika. Nakopali so za 187.000 ton ali za 4,2 % lignita več kot v letu 1979. Poleg tega so dosegli še vrsto drugih rekordov. 17. decembra so dosegli največji dnevni izkop, to je 21.900 ton premoga, v mesecu decembru so nato dosegli še največji mesečni izkop, ki je znašal 551.000 ton nakopanega

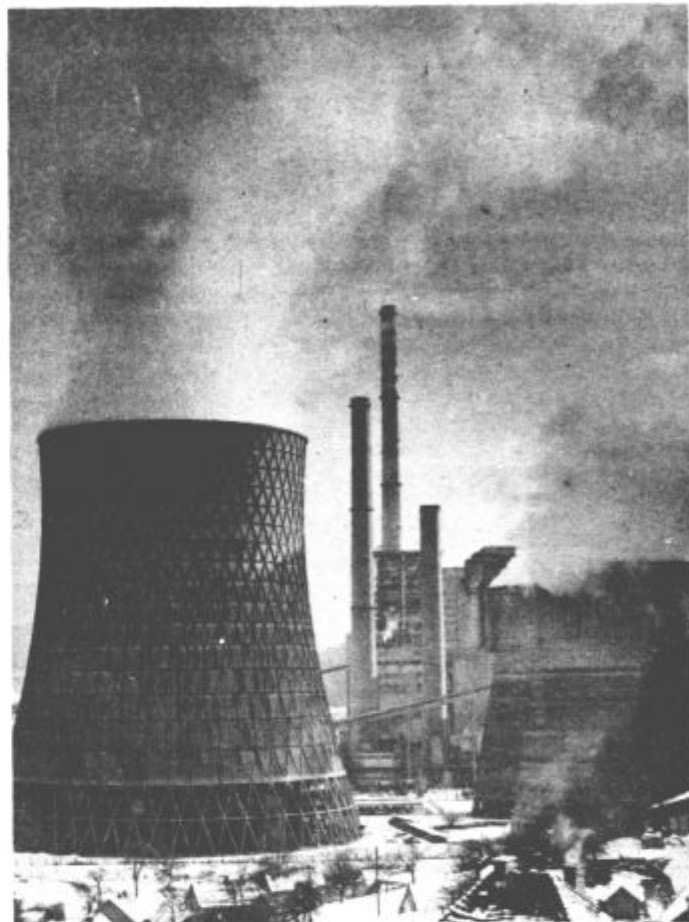
premoga, v decembru pa so dosegli še rekordno poprečno mesečno proizvodnjo z nekaj več kot 20.660 tonami nakopanega premoga. V preteklem letu so bili rudarji v jami 289 dni.

Še enkrat lahko zapišemo, da je bilo 1980 za velenjske rudarje nadvse uspešno in kot vsakokrat na začetku novega leta so tudi v teh dneh prepričani, da bo enako uspešno za njih tudi letošnje leto. Načrtujejo, da bodo znova nakopali 4,700.000 ton lignita in upajo, da jih letos ne bo pestilo toliko težav kot jih lani.

S. Vovk



V preteklem letu so velenjski rudarji dosegli največji izkop premoga v dosedanjem obstoju rudnika. Nakopali so kar za 187.000 ton več premoga kot v letu 1979. (foto: L. Ojsteršek)



JUGEL — Skupnost jugoslovanskega elektrogospodarstva je v sporočilu, ki ga je posredovala v zvezi s tehničnim razpadom jugoslovanskega elektrogospodarskega sistema 8. decembra 1980, posebej poudarila, da Termoelektrarne Šoštanj niso pogojile razpada sistema, kot so omenjali nekateri časopisi.

V sporočilu JUGELA je tudi naglašeno, da predstavlja Šoštanj Termoelektrarne s svojo visoko obratovalno pripravljenostjo, visokim izkoristkom in veliko proizvodnjo električne energije pomemben člen v jugoslovanskem elektroenergetskem sistemu in so lahko za zgled mnogim drugim elektrarnam v Jugoslaviji.

Z elektroenergetsko bilanco je bila za leto 1980 predvidena za Termoelektrarne Šoštanj proizvodnja 3 milijarde 736 milijonov kWh električne energije. Zaradi ugodnih hidroloških razmer in varčevanja s premogom za zimse mesece pa planskih nalog niso izpolnili, saj so v proizvodnjo 3 milijard 183 milijonov kWh električne energije dosegli 85,2 % proizvodnje, predvidene z elektroenergetsko bilanco.

V letu 1981 pa naj bi, kot določa elektroenergetska bilanca, proizvedli v šoštanjskih Termoelektrarnah 3 milijarde 624 milijonov kWh električne energije.

Planski dokumenti 1981—1985

Zakaj ni bila dosežena celovitost priprav razvojnih načrtov?

Osrednja točka dnevnega reda zadnje, 91. seje komiteja občinske konference ZKS Velenje so bila idejno-politična vprašanja uveljavljanja sklepov in stališč 15. seje CK ZKJ, 8. seje CK ZKS in občinske konference ZKS Velenje o načrtovanju družbenoekonomskega razvoja za obdobje 1981—1985. Temeljno vprašanje med dokaj obsežno razpravo je bilo, kako je mogoče, da so v temeljnih oziroma drugih organizacijah združenega dela sprejemali samoupravne sporazume o temeljnih planov samoupravnih interesnih skupnosti za naslednje srednjeročno obdobje v decembru 1980, čeprav bodo v večini temeljnih in drugih organizacij združenega dela v Šaleški dolini sprejeli lastne temeljne planov šele januarja 1981. Očitno gre v tem primeru za neusklajenost, ki jo pravzaprav ne bi smelo biti. Nerazumljivo je, da tokrat ni sočasno potekala razprava o pogojih za ustvarjanje dohodka in za njegovo razporejanje, to je za osebo, splošno in investicijsko porabo. Kljub pričakovani torej ni bila dosežena celovitost priprav razvojnih načrtov. V vsej celovitosti torej povsod razvojni načrti niso odraz ustavnega položaja delavca oziroma njegovega odločanja o pogojih in rezultatih svojega dela.

Ugotovitve, na katere je nedavno tega opozoril koordinacijski odbor za planiranje pri predsedstvu občinske konference SZDL Velenje, ki spremlja in usklajuje aktivnosti pri pripravi planskih dokumentov, veljajo še naprej. Vloga delavcev in njihova odgovornost se v postopkih priprav planov ni uveljavila v zadostni meri. Osnovna slabost pri pripravi smeric planov samoupravnih interesnih skupnosti za obdobje

1981—1985 je bila, da nanje ni bilo predlogov oz. pobud iz temeljnih organizacij združenega dela; pripombe so doživeli le predlogi samoupravnih sporazumov o temeljnih planov samoupravnih interesnih skupnosti. Ti pa bi bili zagotovo številnejši in tudi popolnejši, če bi imeli v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela sprejete temeljne planov. Sicer je bila v razpravah poudarjena zlasti nujnost, da mora poraba za najmanj 10 % zaostajati za rastjo družbenega proizvoda; manjkale pa so pobude oziroma predlogi za povečanje dohodka. Še naprej se torej srečujemo s prakso številnih razprav o porabi oz. delitvi dohodka, ob tem pa je občutno manj razmišljanj o tem, kako dohodek ustvariti. Takšna praksa potrjuje še zmeraj prisotno miselnost, kot je poudaril eden od razpravljalcev, da naj delavci načrtujejo samo razvoj lastne temeljne organizacije združenega dela, ostali razvoj pa naj načrtujejo drugi; v temeljnih organizacijah združenega dela pa bodo »veseli«, če prispevne stopnje ne bodo prevelike.

Predsedstvo občinske konference SZDL Velenje in občinska konferenca ZKS Velenje sta sprejela več stališč v zvezi s pripravo načrtov razvoja za novo srednjeročno obdobje 1981—1985. Osnove opredeljene občinske organizacije zveze komunistov okrog priprav načrtov razvoja so bile že dalj časa znane. Osnovno je bilo prav gotovo stališče, da v prihodnjem petletnem obdobju ne bi smel zaostajati razvoj ključnih področij. Kljub temu pa dokumenti o razvojnih usmeritvah samoupravnih interesnih skupnosti, ki so bili predloženi v razpravo in sprejem združenem delu, niso vsebovali bistvenih

razvojnih sprememb. Vseh stališč, predvsem pa tista najpomembnejša, ki so poudarjala nujnost nadaljnjega razvoja otroškega varstva, celodnevne osnovne šole, osnovnega zdravstvenega varstva vključno s socialnim varstvom, sestavljalci predlogov samoupravnih sporazumov o temeljnih planov samoupravnih interesnih skupnosti niso upoštevali; prav tako pa tudi ne zahteve o 10 % zmanjšanju predračunskih vrednosti naložb. V tem primeru gre, povsem nedvoumno, za zavestno nasprotovanje stališčem družbenopolitičnih organizacij oziroma politiki zveze komunistov. Gre, kot je bilo poudarjeno na seji komiteja OK ZKS Velenje, za nesprijetljivo obnašanje oziroma prakso posameznih komunistov.

Slabosti okrog priprav in med samo razpravo o predlogih samoupravnih sporazumov o temeljnih planov samoupravnih interesnih skupnosti do leta 1985 pa je bilo še več. Omenimo le nekatere: posamezniki oziroma strokovne službe v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela so delavce, kot vse kaže namerno napačno obveščale delavce o višini prispevnih stopenj, katerih rast naj bi presegala rast dohodka, kar naj bi dokazovalo, da predloženi razvojni načrti samoupravnih interesnih skupnosti presegajo zmoglosti gospodarstva Šaleške doline. Takšno namerno zavajanje naj bi omogočilo privzemanje odločitev. Nadalje so bili opazni poskusi posameznikov oziroma skupin, da bi odločali v imenu delavcev. Neformalne skupine so si prilastile pravico oblikovanja mnenj o razvojnih načrtih občinske skupnosti in samoupravnih in-

teresnih skupnosti. Pa tudi nekatere strokovne službe so oblikovale mnenja o predlogih planskih dokumentov in skušale delavcem vsiljevati stališča in sklepe, ki so po volji strokovnim službam. Gre torej očitno za poskuse vplivanja na sprejemanja načrtov srednjeročnega razvoja. Na seji so omenjene pojave najostreje obsodili, posebej pa so opozorili, da na noben način ni mogoče dopuščati dogovarjanje in usklajevanje stališč zunaj institucij političnega sistema, prav tako pa tudi ni sprejemljiva praksa, da bi, denimo, 100 ljudi odločalo v imenu 7.000 delavcev delovne organizacije.

Pričakovati je mogoče, da bodo januarja 1981 v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela v Šaleški dolini sprejeli temeljne planov. V številnih samoupravnih sredinah računajo s spremembami v proizvodnji, ni pa jasno oziroma podrobno opredeljeno, kako bodo spremembe v proizvodnji vplivale na strukturo dela in zaposlenosti, na dohodek itd. Številna odprta vprašanja so tudi na področju investicij: vse kaže, da prenekateri naložba ni usklajena s kriteriji, ki jih je opredelil izvršni svet skupščine SR Slovenije. Zato je že zdaj jasno, da bo težko z uresničevanjem zlasti še tistih investicij, ki ne zagotavljajo dohodka.

Sicer velja opozoriti, da za zdaj še niso podrobneje oblikovani enotni cilji družbenopolitične skupnosti za novo srednjeročno obdobje 1981—1985 v skladu s cilji naše skupnosti. Zato delavci še ne vedo celovito za pogoje dela in življenja, vselej jim niso jasno predložene možnosti vplivanja na razreševanje problematike oziroma na

spreminjanje obstoječega stanja. Kazno pa je, da bi moral sleherni delavec v Šaleški dolini poznati cilje, ki jih želimo doseči in pogoje za uveljavljanje teh ciljev. V prizadevanjih za spremembo družbenoekonomskih odnosov moramo, med drugim, zagotoviti vse tiste aktivnosti, ki bodo omogočale slehernemu delavcu in občanu razmišljanje in oblikovanje razvojnih načrtov. Tovrstne aktivnosti so potrebne, da bi kar najbolj okrepili vpliv delavcev na oblikovanje razvojnih načrtov.

Zato bo treba čimprej ugotoviti, kakšne cilje zasledujejo načrti za razvoj v novem srednjeročnem obdobju. Gre za to, da se ugotovi načrtovani materialni razvoj in temelje tega razvoja. Jasno je, da bo v prihodnje osnova razvoja znanost, je pa mogoče ugotavljati, da tudi združeno delo Šaleške doline zmanjšuje sredstva, namenjena za raziskave. Združeno delo je sicer načelno za razvoj znanosti in za napredek, praksa pa kaže drugače. Ali ni to odkrita opozicija razvoju.

Razpravljalci so na zadnji seji komiteja občinske konference ZKS Velenje opozorili, da temeljna organizacija združenega dela niso povsem uveljavile vloge temeljnega nosilca planiranja, zlasti zato ne, ker ni bila dosežena potrebna sočasnost priprave in obravnave razvojnih načrtov vseh nosilcev planiranja, razvojni interesi in hotenja niso bili povsem usklajeni, zagotovljena pa tudi ni bila pričakovana celovitost načrtovanja. Poraja se vprašanje, zakaj vse doslej niso bila upoštevana stališča in sklepi zadnjih sej občinske konference ZKS Velenje ter sklepi in stališča CK ZKJ in CK ZKS.

Komite občinske konference ZKS Velenje je na zadnji seji sklenil, da mora izvršni svet skupščine občine Velenje oceniti pripravo in sprejem planskih dokumentov za novo srednjeročno obdobje, prav tako tudi vsebino planov in postopek njihovega sprejemanja, posebej podrobno pa samoupravne sporazume o temeljnih planov samoupravnih interesnih skupnosti. Kar najbolj celovito je potrebno v tej zvezi oceniti postopke, metode ter načine dogovarjanja in sprejemanja dokumentov o splošni porabi.

Pri tem naj bi skušali kar najbolj podrobno ugotoviti, katere poglobljene cilje so zasledovali sestavljenci načrtov in katere dogovorjene skupne cilje oziroma naloge niso vnesli v planske dokumente. Družbenopolitične organizacije, predvsem zveza komunistov in socialistična zveza, pa bi morale nemudoma v akcijo za ostvartev tudi teh ciljev. Odgovoriti pa bo treba prav gotovo še na vprašanje, zakaj vsi temeljni nosilci planiranja do konca leta 1980 še niso izdelali in sprejeli temeljnih razvoja za obdobje 1981—1985.

V nadaljevanju 9. seje je komite občinske konference ZKS Velenje ocenil delo v letu 1980 in opredelil nekatere najpomembnejše naloge leta 1981. Ob tem je bilo naglašeno, da v primerjavi z lanskim letom naloge v tem letu ne bodo nič manj zahtevne, posebej še kar zadeva uveljavljanje načel gospodarske stabilizacije, krepitev samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov ter delovanje osnovnih organizacij ZK ter občinske konference ZKS Velenje in njenih organov.

Marijan Lipovšek

Delavska godba Zarja Šoštanj

Proslavili 55. jubilej

Lansko leto je bilo za člane delavske godbe Zarje Šoštanj jubilejno. S koncertom, ki so ga imeli ob koncu leta v domu kulture v Šoštanju, so proslavili 55-letnico delovanja.

Pobudo za ustanovitev godbe so dali ob proslavi 1. maja leta 1925 člani strokovne delavske organizacije Tovarne usnja Šoštanj. Septembra tega leta so že začeli s prvimi vajami. Pri nakupu instrumentov so godbenikom pomagali delavci usnjarne s tem, da so se v ta namen odrekli enodnevnemu zaslužku, manjkajoči denar pa je prispeval takratni lastnik tovarne. Tako so si decembra, leta 1925 že lahko kupili instrumente, točno po enem letu, 1. maja 1926 pa so že imeli prvi nastop. Takrat je godba štela 28 članov. Po tem času je delo godbe vse bolj napredovalo in navezali so tudi stike s trboveljsko rudarsko godbo, drugimi zasavskimi godbami ter železničarsko godbo iz Maribora. Leta 1935 so šoštanjski godbeniki sodelovali na zletu Svoboda v Celju. V istem času je zbruhnila stavka v usnjarni. Po vrnitvi iz Celja so se godbeniki priključili stavkajočim delavcem. Stiri leta za tem so godbeniki prvič nastopili na tekmovanju godb, in sicer v Kranju. V drugi skupini so bili najboljši in so se uvrstili v prvo skupino. Med vojno so se vrste godbenikov zelo razredčile, in po osvoboditvi je imela godba le še 17 članov. V vrste godbenikov pa so spet začeli prihajati mladi godbeniki in godba je spet postajala vse bolj številna in vse boljša. Po osvoboditvi je delavska godba Zarja sodelovala na mnogih proslavah, prirejala koncerte in se udeleževala tudi večjih političnih manifestacij na ravni republike. Udeleževala pa se je tudi tekmovanj na občinski kot republiški ravni. Za prizadevanje in uspešno delo je Zarja dobila vrsto priznanj, plaket in diplom.

Ob 45. letnici delovanja je med drugim prejela tudi Kajuhovo nagrado.

Nadvse plodnih je bilo zadnjih pet let. V tem času so godbeniki gostovali v Padričah in Grupadi pri Trstu, kjer so med drugim igrali na komemoraciji v Bazovici in pri Kajuhovem spomeniku pred slovensko osnovno šolo K. D. Kajuh. Ob tej priložnosti so imeli tudi promenadni koncert. Šoštanjski godbeniki so nastopili tudi na otvoritvi slovenskega

pomladili z devetimi mladinci, tako da je imela godba ob 55. obletnici 55 članov. Na jubilejnem koncertu je predsednik zveze kulturnih organizacij občine Velenje Karel Kordež podelil godbenikom 15 bronastih, 10 srebrnih in 5 zlatih Gallusovih odličij. Poleg tega je Svoboda Šoštanj podelila še 8 posebnih priznanj, in sicer Ivanu Hrovatu ter Mihi Berložniku za 50 let glasbenega delovanja Silvu Tamšetu in Ivanu Matku za 40



Priznanje Tovarne usnja

kulturnega doma v št. Primožu v Podjuni, leta 1977 so na izbirnem tekmovanju pihalnih orkestrrov dosegli prvo mesto v prvi težavnostni stopnji. Nastopili pa so tudi na mnogih proslavah oziroma drugih manifestacijah, ki so bile v zadnjem času v Saleški dolini.

Za jubilejni koncert so se godbeniki zelo skrbno in vsestransko pripravili. Vrste so

let ter Francu Obrezi, Karlu Pungartniku, Jožetu Pirečniku in Zdravku Zupančiču za 30 letno delovanje v godbi. Za jubilej so godbenikom med drugim čestitali oziroma jim izročili priznanja tudi ZKO Velenje, Svoboda Šoštanj, krajevna skupnost Šoštanj, tovarna usnja, predstavniki velenjske rudarske godbe ter šoštanjskega gasilskega društva.



Med slavnostnim koncertom

KS Staro Velenje

Sporno preimenovanje

Boj krajanov, ki stanujejo na delu nekdanje Celjske ceste za novo ime ulice, še vedno traja. 19. novembra leta 1979 so namreč prejeli odločbo o preimenovanju dele Cefare ceste v Trebuško, ne da bi se o tem kdaj prej odločali na zborih krajanov krajevnih skupnosti Staro Velenje kamor sodi ta sporna ulica. O preimenovanju niso sklepali niti na sejah sveta krajevnih skupnosti. Poudariti moram, da krajanje Starega Velenja niso proti preimenovanju. Če pa že to res mora biti, kot pravijo, pa naj bi se ulica poimenovala po enem od padlih borcev za našo svobodo.

Krajanje so se po prejetju odločbe pravočasno pritožili na geodetsko upravo Velenje, na republiški sekretariat za urbanizem in Ljubljani ter na republiški komite za varstvo okolja in urejanja prostorov. Po letu dni so prejeli te odgovore: republiški podsekretar Alojz Horvat je menil, da so krajanje po zakonu o imenovanju in evidentiranju naselij ulic ter stavb pristojni odločati o

preimenovanju ulic. Geodetska uprava Velenja pa ima na voljo zapisnik s seje sveta krajevnih skupnosti Staro Velenje z dne 13. decembra 1978, kjer piše, da so krajanje na tej seji razpravljali o preimenovanju ulice. Po odgovorih le nekaterih iz te ulice pa to ni res.

Takole so pripovedovali: **Ivan Druks:** „Sem član sveta krajevnih skupnosti Staro Velenje. Ne spominjam se, da bi o preimenovanju naše ulice kdajkoli razpravljali ali sklepali. Te točke tudi nismo imeli nikoli na dnevnem redu naših sej. Sem za to, da se naša ulica, še naprej imenuje Celjska cesta. Močno pa nasprotujem preimenovanju v Trebuško. Če se že mora preimenovati, pa naj bi se po enem od padlih borcev za našo svobodo.“

Franc Korošec: „Preimenovanje naše ulice ni bilo nikoli na dnevnem redu sej sveta krajevnih skupnosti Staro Velenje. Le nekaj malega smo o tem spregovorili pod točko razno. Sejo sem zaradi

upravičenih razlogov pri tej točki zapustil. Trdim pa lahko, da o poimenovanju naše ulice nismo nikoli sklepali. Sem za preimenovanje naše ulice po enem od padlih borcev. Nikakor pa nisem za preimenovanje v Trebuško.“

Jože Roškar: „Tudi jaz ne soglašam s preimenovanjem v Trebuško ulico. Za novo ime smo zvedeli šele iz sprejete odločbe. Nihče ni vprašal nas krajanov, če smo tudi mi za preimenovanje. Menim, da bi se morala Celjska cesta poimenovati po padlem borcu. Za preimenovanje predlagam dve imeni: **Sarhova** — po padlem borcu Pohorskega bataljona. Veliko je padlo tudi borcev za našo svobodo iz Velenja. Kaj ko bi se imenovala **Zarova**, po partizanskem imenu padlega partizana Perdiha, domačina.“

Kakor koli že, krajanje so se v osmih dneh po prejetju odločbe pritožili. Podpisalo se je 18 krajanov, ki ne soglašajo s preimenovanjem njihove ulice v Trebuško.

Lojze Ojsteršek

Napotnikova galerija Šoštanj

Ukradli Napotnikov kipec

Koncem lanskega leta so neznanci v Napotnikovi galeriji v domu kulture Šoštanj ukradli bronasti kipec kiparja Ivana Napotnika. Kipec predstavlja mladega Favna in je meril v višino 54 cm, v širino pa približno 29 cm. Napotnik ga je naredil leta 1937 v mavcu in je bil odličit vsaj v dveh primerkih.

Kako je moglo priti do kraje, ne da bi bilo v galerijo vlomljeno? Razen čistilke, ki je istočasno tudi vodič v galeriji, je imel dva primerka ključev tudi Kino Velenje, saj pot do kino kabine z aparaturami vodi skozi Napotnikovo galerijo. Na sestanku predstavnika Kulturnega centra Ivana Napotnik Velenje, ki upravlja Napotnikovo galerijo, Svobode Šoštanj in Kino podjetja Velenje je bilo ugotovljeno, da so ostajala vrata od galerije večkrat odprta in da je kinooperator vodil razne obiskovalce, zlasti biljaterje, v kabino, čeprav je bil opozorjen, da je to prepovedano. Dogovorili so se, da bo Svoboda Šoštanj uredila drug dostop do kino aparatur, Kino podjetje pa bo postavilo domofon, tako, da bo kinooperator povezan z biljaterji oziroma dvorano.

Red pri kino predstavah je sedaj tak, da pred začetkom in ob koncu filma operater, blagajničarka in biljaterji prestejejo razstavljene umetnine, ključ pa ima blagajničarka. Sčasoma bo potrebno misliti tudi na alarmne naprave, saj so Napotnikova dela velike vrednosti, ki jih moramo kar najustrezneje zaščititi.

Ukraden kipec je bil zavarovan kot vsa umetniška dela s katerim upravlja Kulturni center Ivan Napotnik Velenje. Ker obstoji še en primer »Favna« bo ukradeni kipec v

najkrajšem času nadomeščen z novim odlitkom v bronu, tako, da umetniška dela v

Napotnikovi galeriji ne bodo okrnjena.

M. M.



Nepazljivost traktorista

Čez rob vozišča



Zadnje čase je vedno več nesreč med vozniki traktorjev. Nepazljivost voznika traktorja s prikolico je botrovala tudi nesreči, ki jo prikazuje slika. Iz smeri Zavodnj proti Šoštanju je vozil voznik traktorja s prikolico Franc Juvan iz Zavodnj. Poleg njega je v kabini traktorja sedel še Matevž Potočnik, na prikolici pa Silvo Potočnik ter Bernard Rogeljšek. Ko je Juvan pripeljal v levi ovinek v bližini hiše št. 192 v Topolšici, je zaradi nepazljivosti zapeljal na desno bankino, nato pa še čez rob vozišča, kjer se je traktor s prikolico večkrat prevrnil. Pri prevračanju sta se hudo telesno poškodovala voznik Franc Juvan ter sopotnik Bernard Rogeljšek. Zdravita se v slovenjegraški bolnišnici.



Kako se bo imenoval del Celjske ceste?

Dobrikali in vdajali so se tujcem, dolinskim sovražnikom, in poljubljali prah pod njih smradnimi nogami; svoje lastne brate so preganjali, zasramovali in jih izdajali. Iz samotnega Zalesja so zanesli usodni strup tudi drugam, okuženi se naselili tudi drugod, otrovali zdravi slovenski zrak, zdravo slovensko dušo. Bolezen se je razpasla vsepovsod, se širila dalje in dalje, podjarmljevala vedno več in več Slovencev. Naš narod pa je slabel in hiral.

Med zdravimi in okuženimi se je vnel boj. Kri Domogojev, Stojanov in premnogih slovenskih junakov, katerih dela še žive, dasi so imena že davno pozabljena, se je brez prestanka bojevala, se bojuje in se bo bojevala s pozojevim strupom. Rodila je množice dobrih in pogumnih ljudi, ki so započeli neizprosno vojno proti laži in kleveti, bratski neslogi in izdajstvu. Mnogo, mnogo bratov je bilo otrovanih, in boj je bil težak. Ko se je število dobrih pomnožilo, je postal lažji, dobojevan pa še danes ni ...

Pozojev strup še živi ... Sovraštvo ga je rodilo, sovraštvo mu daje življenje; uničiti ga more samo vesplošna, nesebična bratska ljubezen med Slovenci, med Jugoslovani.

Tudi vi, mladi prijatelji, stopite prej ali slej v vrste bojevnikov. Nobeden med vami še ni okužen; mladosti se strup boji.

Gustav Šilih

Nekoč je bilo jezero ...

35

(Dolinska bajka)

ker mu je premočna in prečista. Bodite dobri, bodite čisti, bodite močni! V svojih srcih imejte neskončno ljubezen do svojega naroda, dvigajte ga in ga osrečujete! Verujte v njegovo neizčrpano silo in v njegovo bodočnost, pomagajte jo graditi!

Ce zanese tega ali onega usoda v prelepo Zalesje, naj se za hip potopi v davne, davne čase. Pride mu na misel, da so dolino pogostoma obiskovale krute nesreče in velike nadloge, jo mučili silni in okrutni neprijatelji ... Brez prestanka pa je čula na svojih poljanah milo slovensko govorico in sladko slovensko pesem ... Tisoč let in več je donela v stari neminljivi lepoti preko poljan, ko je razpenjal večerni mrak svoje peruti nad njeno tišino ... kakor doni še danes ...

Umrli so župani in starejšine, junaki, bojazljivci, prijatelji, sovražniki ... vsi so šli ... drug za drugim so odhajali ...

Le narod ni umrl: narod živi in bo živel, dokler bo vreden življenja ...

KONEC



Poleg vzrejne in vzgojne dejavnosti si pri konjeniškem klubu Mozirje obetajo tudi večje tekmovalne dosežke

Konjeniški klub Mozirje

Uspehi presegli vsa pričakovanja

Slabo leto dni je resnično kratko obdobje, še posebej, če je treba v tem času ocenjevati nastanek, razvoj in dosežke neke povsem nove dejavnosti na določenem področju. Da pa za velike delovne uspehe kratek čas ni prehuda ovira, so z izjemno delovno voljo dokazali člani konjeniške sekcije pri moziškem turističnem društvu. Šele pred nekaj meseci so zaorali prve brazde konjeniške dejavnosti, že danes pa njihovim uspehom lahko zavidajo mnogi, ki se s to dejavnostjo ukvarjajo že znatno daljše obdobje.

Njihovi dosežki v tem kratkem času so že presegli raven začetne organiziranosti, zato je bila višja oblika več kot nujna. V Mozirju so zato v decembru že ustanovili konjeniški klub in se pri tem v skladu s svojimi načrti in delovnimi usmeritvami odločili, da klub ostane v okviru turističnega društva. Njegov program ni ozko klubsko in športno začetan, po svoji zasnovi je vsekakor širšega družbenega pomena. To gotovo ni le parola iz delovnega programa, ampak že z dosedanjimi dosežki potrjeno dejstvo.

V klubu imajo trenutno 7 konjev in bodo kaj kmalu njihovo število še povečali. Nabavili so tudi najnujnejšo opremo in ovire, uredili poligon in ga opretili z razsvetljavo, zgradili pa bodo še klubske prostore. Lani so sodelovali na 6 prireditvah v regiji in dve uspešno pripravili tudi sami. Ob tem so že izšolali 20 jahačev, izobraževalne oblike pa tečejo še dalje. V januarju jim bo pri delu pomagal celo priznani jahač in pedagog Rajko Dokič iz Novega Sada. Ob dosežkih še nekaj športnih načrtov za letošnje leto. Junija bo v Mozirju republiško prvenstvo v preskakanju zaprek, avgusta pa bodo pripravili še meddržavni turnir in spored popestrili z nastopi v dresuri. Dogovori z madžarskimi »cikosi« in »pusto pošto« so že v teku. V dolini bodo sodelovali na različnih prireditvah, skušali bodo pripraviti turnirje še v drugih krajih, nastopili pa bodo tudi na republiških in drugih tekmovanjih, kjer se računajo na večje tekmovalne uspehe.

Seveda načrti na športnem področju niso prednostni. V moziškem konjeniškem klubu

se bodo predvsem usmerili v vzgojno in vzrejno delo katerega sadovi bodo vidni na športnem področju, popestrili bodo turistično ponudbo Gornje Savinjske doline, zanemarjati pa ne smemo pomena konjenišva v spletu obrambnih priprav, zlasti glede vzgoje potrebnih kadrov. Časi furmanstva so namreč že zdavnaj minili, na kmetijah so konji skorajda že redkost, s tem pa je tudi vse manj ljudi, ki znajo konje ceniti, jih vzgajati in skrbeti zanje. Prispevek konjeniškega kluba bo na tem področju zato več kot dobrodošel.

Pri klubu so poleg tega prepričani, da je konjenišvo ena redkih, če že ne edinih prilik, ki bi lahko Gornjo Savinjsko dolino predstavila v republiškem in jugoslovanskem merilu, tako v športnem kot v turističnem pogledu. Seveda bo pri tem nujna povezava z ostalimi turističnimi dejavnostmi. Le s skupnimi močmi bodo namreč lahko v kar največji meri izkoristili možnosti, ki se skorajda same ponujajo. Že dejavnost sama po sebi je zanimivost, obogatili jo bodo z zanimivimi prireditvami, uredili bodo jahalno stezo in vanjo vključili turistične kmetije, prav na teh kmetijah pa bi morali najti možnosti tudi za vzrejo konj.

Načrtov je seveda še več, vsem pa je skupna usmeritev v vzgojno in vzrejno delo. Možnosti je dovolj, potreba in zanimanja tudi. Predvsem tesno sodelujejo z vzgojno-vzrejnimi in športnim centrom Zobnatca iz Bačke Topole, ki se za razvoj konjeniške dejavnosti na tem področju še posebej zanima. Njegovi predstavniki so z moziškim klubom pripravili skleniti dogovor o skupni vzreji polkrvnega Angleža in tudi sicer si želijo še bolj vsestranskega sodelovanja. Kako različne možnosti se Gornji Savinjski dolini s tem ponujajo ni treba posebej poudarjati in med njimi ne bi smeli zanemariti vsaj priliva gostov s tega področja, saj je moziška občina turistično zanje še posebej zanimiva. Za razvoj konjenišva se zanimajo tudi drugi dejavniki, med njimi tudi obrambni na republiški ravni. Seveda zanimanju in načrtom ne bo moč zadostiti brez ustreznega vzgojnega in vzrejnega centra, ki bi omogočil tudi športno in turistično dejavnost.

Za kaj takega je klub sam razumljivo le prešibek, brez sodelovanja gostinstva, turizma in drugih ne bo šlo.

Zanimanja za razvoj in delo konjeniškega kluba v Mozirju je torej dovolj, kar dokazuje že udeležba na ustanovnem občnem zboru. Udeležili so se ga namreč predstavniki konjeniške zveze Slovenije, prišli so predstavniki centra Zobnatca iz Bačke Topole, konjeniških klubov iz Maribora, Celja in Ljubljane, predstavniki občine Velenje in združenega dela širšega območja. Le nekaj je pri tem narobe. Med vsemi gosti ni bilo piti enega samega iz domače krajevne skupnosti, občine in združenega dela v dolini. Takšnega nezanimanja si klub gotovo ni zaslužil. Ob tem je prav boleče spoznanje, da njihove dosežke znajo ceniti drugod, da jim sami ponujajo boljše delovne pogoje, da bi radi in znali vnovčiti njihovo delo, izkušnje in predvsem načrte.

J. P.

Streljanje

Dobri rezultati s pištolo

Po petem kolu V. dopisne strelske lige v streljanju s standardnim zračnim orožjem so že znane ekipe, ki bodo 15. februarja nastopile v finalu v Velenju. V streljanju s pištolo še vedno vodi Mrož iz Velenja s 7443 krogi, sledijo pa Olimpija 7429, Kranj 7367 krogov. Med posamezniki še najboljši Franc Peternel ml. Kranj s 1892, Velenjčan Hinko Bola je tretji s 1889, 4. Aloj Trstenjaj 1857 krogov. Pri streljanju s puško so Velenjčani trenutno na četrtem mestu s 7260 krogi. Vodi Kamnik s 7474 krogi. Med Velenjčani je največ nastreljal Dušan Perhač 1791, med mladinkami je najboljša velenjčanka Saša Bola s 1814 krogi, druga je Darinka Orlačnik s 1737 krogi.

Vodstvo „Mroža“

Po šestem kolu V. dopisne strelske lige v streljanju s standardnim zračnim orožjem so že znane ekipe, ki bodo 15. februarja nastopile v finalu v Velenju. V streljanju s pištolo še vedno vodi Mrož iz Velenja s 7443 krogi, sledijo pa Olimpija 7429, Kranj 7367 krogov. Med posamezniki je najboljši Franc Peternel ml. Kranj s 1892, Velenjčan Hinko Bola je tretji s 1889, 4. Aloj Trstenjaj 1857 krogov. Pri streljanju s puško so Velenjčani trenutno na četrtem mestu s 7260 krogi. Vodi Kamnik s 7474 krogi. Med Velenjčani je največ nastreljal Dušan Perhač 1791, med mladinkami pa je najboljša velenjčanka Saša Bola s 1814 krogi, druga je Darinka Orlačnik s 1737 krogi.

Dopisujte

v

Naš čas

Kino

REDNI KINO VELENJE

9. 1. — petek ob 18. in 20. uri STARI WHISKY — ameriški; režija: Gus Trikonis; v glavnih vlogah: John Saxon, Susan Howard

10. 1. — sobota ob 18. in 20. uri BARRACUDA — ameriški triler;

11. 1. — nedelja ob 16. uri OTROŠKI SVET RACMANA JAKA — Walt Disneyeva risanka

11. 1. — nedelja ob 18. in 20. uri BARRACUDA — ameriški triler

12. 1. — ponedeljek ob 18. in 20. uri V PODZEMLJU SEXA — ameriška kriminalna; režija: Paul Schrader; v glavnih vlogah: George Scott, Peter Eoye

13. 1. — torek ob 18. in 20. uri V PODZEMLJU SEXA — ameriška kriminalna

14. 1. — sredo ob 18. in 20. uri DRACULLOVA HČI — ameriška grozljivka; režija: Lambert Willer; v glavnih vlogah: Otto Kruger

15. 1. — četrtek ob 18. in 20. uri DRACULLOVA HČI — ameriška grozljivka

KINO DOM KULTURE VELENJE

11. 1. — nedelja ob 10. uri OTROŠKA MATINEJA — ČAROBNI SVET RACMANA JAKA — Walt Disneyeva risanka

13. 1. — torek ob 19. uri BARACUDA — ameriški triler

12. 1. — ponedeljek ob 20. uri FILMSKO GLEDALIŠČE NEVARNA IGRA — italijanska drama; režija: Gulliano Montaldo; v glavnih vlogah: Nino Manfredi, Marlene Jobert

15. 1. — četrtek ob 20. uri BO-NEY M DISCO MRZLICA — zahodnonemški glasbeni; režija: Claus Uberall; v glavnih vlogah: Hanna Sebek, Bobby May

KINO ŠOSTANJ

10. 1. — sobota ob 15.30 uri OTROŠKA MATINEJA — ČAROBNI SVET RACMANA JAKA — Walt Disneyeva risanka

10. 1. — sobota ob 19.30 uri V PODZEMLJU SEXA — ameriška kriminalna

11. 1. — nedelja ob 17.30 in 19.30 uri STARI WHISKY — ameriški

12. 1. — ponedeljek ob 19.30 BARACUDA — ameriški triler

14. 1. — sredo ob 19.30 uri POROČNO POTOVANJE — francoska sexi komedija; režija: Franco

KINO ŠMARTNO OB PAKI

9. 1. — petek ob 19. uri V PODZEMLJU SEXA — ameriška kriminalna

11. 1. — nedelja ob 13.30 uri OTROŠKA MATINEJA — ČAROBNI SVET RACMANA JAKA — Walt Disneyeva risanka

13. 1. — torek ob 19. uri BARACUDA — ameriški triler

Za stanovanje je potrebno varčevati

Skoraj ni družine, ki bi lahko z lastnimi sredstvi kupila stanovanje ali zgradila hišo, zato bi vas želeli seznaniti z možnostmi namenskega varčevanja za stanovanje pri temeljnih bankah združenih v Ljubljansko banko.

Varčujete lahko z rednimi mesečnimi pologi ali z enkratnim pologom.

Varčevati je potrebno vsaj dve leti.

Pravico do posojila za stanovanje si lahko pridobite tudi s prodajo

prihranjenih deviznih sredstev in vezavo njihove dinarske protivrednosti ali z vezavo dinarjev.

Če se odločite varčevati za stanovanje ali hišo z rednimi mesečnimi pologi, dobite npr. po štirih letih na privarčevani znesek kar 200 % posojila in še 40 % za ohranjanje realne vrednosti hranilne vloge.

Na vsa vprašanja o varčevanju vam bodo odgovorili v vaši banki.



Ljubljanska banka

koledar

Petek, 9. januarja — Julijan
Sobota, 10. januarja — Gregor
Nedelja, 11. januarja — Pavlin
Ponedeljek, 12. januarja — Ta-
tjana
Torek, 13. januarja — Veronika
Sreda, 14. januarja — Srečko
Četrtek, 15. januarja — Pavel

mali oglasi

PRODAM harmoniko 4 vrstno — Mengeš, GCFB »frajtonari-
co«. Škale 61, Velenje.
PRODAM osebni avto Wartburg
(karamboliran). JANKO SEN-
TE, Cankarjeva 2c, Velenje.
TELEVIZOR črnobel, mali, pro-
prodam. Je zelo dobro ohranjen.
Pantner, Kvedrova 20, Velenje.
PRODAM spačka letnik 1973 za
1,5 M, lahko tudi po delih.
Movh, Šoštanj, telefon 881-166.
PREKLICUJEM veljavnost ra-
čuna za avto zastava 750 SC,
izstavljen pri Avto Celje, poslo-
valnica Velenje, Ivan Andrej,
Ravne 37, Šoštanj.
LADO SL 1500, letnik 1978,
prodam. Telefon: 850-948.
IŠČEM starejšo upokojenko za
nego matere na deželi. Nudim
hrano in stanovanje, plačilo po
dogovoru. Naslov v uredništvu.
OPRAVIČUJEM se Ladislavu
Seliču iz Hrastovca 25 zaradi
nedokazane obtožbe o sodelova-
nju pri tatvini kmetijskih pripo-
močkov v Hrastovcu 21. —
Stanislav Krajnc.

Gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD VELENJE

Poroke:

Ivan KOKOT, roj. 1956, stroj-
ni tehnik iz Velenja in Mora
KOŠAN, roj. 1958, gradbeni
tehnik iz Velenja; Predrag SA-
VIČ, roj. 1956, električar iz
Velenja in Ljubica DJUKIČ, roj.
1960, delavka iz Velenja; Marjan
BENKO, roj. 1957, avtomehaničar
iz Družmirja in Ljuba KRAŠEK,
roj. 1953, uslužbenka iz Velenja.

Smrti:

Franc LAZNIK, tehnik iz
Raven 125, star 19 let; Pavla
MELANŠEK, upokojenka iz
Podkraj pri Velenju 70, stara 78
let; Lovro GLINŠEK, kmetovalec
iz Laz 41, star 82 let.

MATIČNI URAD ŠOŠTANJ

Poroke:

Bojan URŠNIK, roj. 1957,
programer, Šoštanj, Glavni trg
11 in Zdenka ŽUPANC, roj.
1953, vodja ZT poslovalnice,
Velenje, Šaleška 2/a; Ivan PO-
CAJT, roj. 1954, mizar, Veliki
vrh 10 in Vida LEDINEK, roj.
1960, polirka, Lokovica 11.

Smrti:

Marjeta BLAZINŠEK, druž.
upokojenka, Gaberke 78, stara
74 let; Jakob SERNOVRŠNIK,
upokojenec iz Galicije 77, star 83
let; Viktor FUNKL, kmečki
delavec iz Laziš pri Laškem 8,
star 28 let; Franc KOLAR, inv.
upokojenec, Polzeča 116, star 58
let; Vjekoslav ŠPOLJAR, strugar
iz Prišlina 51, star 46 let; Marija
KVAS, druž. upokojenka, Zreče
pri Slov. Konjicah 5; stara 79 let;
Francšek ŽERJAV, delavec iz
Frankolovega—Rove 2, star 49
let.

Dežurstva

**ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVE-
NI POSTAJI ŠOŠTANJ**

9. 1. — 11. 1. dr. Stupar
12. 1. 1981 dr. Lazar
13. 1. 1981 dr. Stupar
14. 1. 1981 dr. Lazar
15. 1. 1981 dr. Stupar

**VETERINARJI V VETERI-
NARSKI POSTAJI VELENJE**

9. 1. — 15. 1. 1981 Ivo Zago-

žen, dipl. vet., Vrnjačke Banje 7,
Velenje. Telefon 852-381.

Prireditve

Dnevi ob 19. uri bo v Knjižnici
Velenje FESTIVAL AMATER-
SKEGA FILMA, na katerem se
bodo predstavili s svojimi filmi
člani kinokluba »Gorenje«.

Komisija za delovna razmerja Trgovskega podjetja
VINO
Šmartno ob Paki

vabi k sodelovanju in objavlja prosta dela in naloge

2 TRANSPORTNIH DELAVCEV

Kandidati morajo biti fizično sposobni za opravljanje navede-
nih del.

Delo se združuje za nedoločen čas, s polnim delovnim
časom.

Pismene prijave pošljite v roku 15 dni na naslov Trgovsko
podjetje VINO Šmartno ob Paki, komisija za delovna
razmerja.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v roku 15 dni.

**RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE
Kadrovsko socialni sektor**

Na podlagi določil 22. čl. ZDR (Ur. list SRS št. 24/77), dolo-
čil samoupravnega sporazuma o združevanju dela delavcev
v DSSS ter sklepa komisije za medsebojna razmerja delavcev
v DSSS z dne 26. 12. 1980

OGLAŠAMO

prosta dela oziroma naloge

REFERENTA STALNE INVENTURE

Pogoj za zasedbo:

- končana poklicna šola trgovske, kovinarske ali elektro
smeri;
- 2 leti delovnih izkušenj

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas. Osební
dohodek se določi v skladu s pravilnikom o merilih za delitev
sredstev za OD in sklada skupne porabe ter drugih osebnih
prejemkov DSSS.

Kandidati naj pošljejo svoje vloge z ustrežno dokumentacijo
na Rudarski šolski center Velenje, Prežihova 3.

Rok objave oglasa je 15 dni. Prijave zbiramo do izbire kan-
didata.

**GIP „VEGRAD“ VELENJE
TOZD GRADNJA VELENJE**

Po sklepu komisije za delovna razmerja TOZD GRADNJA
VELENJE

OBJAVLJAMO

prosta dela in naloge

KUHARSKA DELA

v sektorju Družbeni standard Velenje

Pogoji: širok profil kuharske stroke in dve leti delovnih
izkušenj.

Ob zaposlitvi je predvideno poskusno delo.

Pismene prošnje sprejema kadrovska služba GIP „VEGRAD“
VELENJE, Prešernova 9/a, 63320 Velenje, 15 dni po objavi
oglasa.



V SPOMIN

12. januarja mineva eno leto, od kar te je v najlepših letih življenja odtrgala
od nas kruta usoda. Zapustil si nas v bolečini dragi mož, sin, brat in stric

Anton Dobnik

Tvoj dom je tih in žalosten. Prelite solze ne ozdravijo bolečine, vedno teže nam je, da Te ni med
nami.

V tihí žalosti tvoji najdražji: žena Milica, mama, ata in sestre.

Vsem, ki se ga spominjate, pa iskrena hvala.



ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi dragega moža, očeta, sina, brata in svaka

Antona Praunseisa

roj. 1938 v Paki pri Vitanju

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani, darovali cvetje ali kakor
koli pomagali. Iskrena hvala sosedom, sodelavcem DO RLV, častni straži, pevskemu zboru,
Rudarski godbi in govornikom za poslovilne besede.

Hvala tudi zdravstvenemu osebju slovenjegraške bolnišnice, dr. Masnetovi, zdravstvenemu osebju
zdravstvenega doma Velenje, dr. Natkovi in dr. Kuneju ter duhovnikom za opravljen obred.

Žalujoči: Žena Lojzka, hčerka Sonja, sin Tonči, oče Adolf, bratje z družinami in ostalo sorodstvo.



ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, starega očeta in pradedka

Alojza Korena

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za pomoč, izrečeno sožalje in
darovano cvetje.

Prisrčna hvala Marici Gostenčnikovi za poslovilne besede, pevcem iz Pake ter duhovniku za
opravljen obred.

Žalujoči: hčerke Marijana, Anica, Ivanka, Barbika in sin Franci z družinami.



ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi našega ljubega sina in brata

Francija Laznika

strojnega tehnika iz Raven pri Šoštanju

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki so ga v tako velikem številu
pospremili na njegovi zadnji poti i mu darovali toliko lepega cvetja.
Posebno se zahvaljujemo ravenkim mladincem, ki so ga tako tiho pospremili do njegovega mnogo
preranega groba.

Lepa zahvala tudi duhovniku Gabrijelu Knezu za slovesen obred in za poslovilne besede.
Hvala tudi vsem rudarjem v uniformah, častni straži, godbi in pevcem. Zahvaljujemo se tudi vsem
govornikom, doma ob krsti in pri odprtem grobu in za vse tolažilne besede v tako težkih in žalostnih
dneh.

Žalujoči: mama, oče in sestra Zvonka



ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, očeta in dedka

Alojza Javornika

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja,
darovane vence in cvetje ter za številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo sodelavcem TES in sindikalni organizaciji TES-a, godbi Zarja, govornikom
KS Družmirje-Gaberke, dr. Lazarju za dolgoletno zdravljenje in duhovniku za opravljeni
obred.

Žalujoči: Žena Vera, sinovi Jože, Lojze in Janko z družinami ter hčerke Vera in Marica z družinami.

Ovčereja na stranskem tiru

Desetletje obetavnih naporov

Ovčereja je v Sloveniji zašla na stranske poti, sami smo jo pravzaprav potisnili tja in današnji tropi ovac so le še ostanek preteklosti in spomin nanjo obenem. To vejo živinorejci smo zapostavili neupravičeno, pa o razlogih zato nemara ne kaže razpravljati. Bolje je prisluhniti tistim vztrajnim strokovnjakom in drugim, ki se zavedajo pomena in prednosti vzreje ovac, ki verjamejo v njen preporod, pa čeprav se v svojih prizadevanjih vrtijo v krogu navidez nepremostljivih nedorečenosti.

Tudi v Gornji Savinjski dolini so nekdaj znane solčavske ovce, poleg nekaj današnjih tropov, svoje mesto uspele ohraniti le še v stališčih, načrtih in podobnih dokumentih. Stanje pa morebiti le ni tako črno. Veliko upanja vzbujajo tropi ovac, poskusni ga lahko imenujemo, ki pa ga ne najdemo kjerkoli na Solčavskem, temveč na vzorno urejeni kmetiji blizu Smartnega ob Dreti. To seveda ni naključje. Za kmetijo namreč skrbi strokovnjak in znanstvenik, ki se je oživljanja ovčereje v Sloveniji lotil že pred desetletjem in kljub vsem težavam vztraja, pripravljen v svoje znanje in pravilnost svojih načrtov. To lahko z rezultati pri vzreji svojega tropa že dokaže. Beseda je o predavatelju biotehnične fakultete v Ljubljani prof. dr. Francu Zagoženju. Dobri dve leti je tega, kar sta z ženo prevzela kmetijo in se posvetila vzreji ovac. Franc Zagožen seveda še opravlja svoje predavateljsko in znanstveno delo v Ljubljani, popoldne in vedno kadar mu dopušča čas pa se posveča svojim ovcam

in pomaga ženi, ki skrbi za kmetijo. Le mimogrede, tudi žena se ponaša z visoko izobrazbo kmetijske stroke.

Pogovor z njim je zanimiv in težak hkrati. Njegovega znanja je za nasprotno neznanje kar preveč. Pa vendarle. V Sloveniji imamo danes 240.000 hektarov opuščene zemlje, veliko zemljišč pa se še zarašča. Na to vpliva tudi vse bolj intenzivna govedoreja, ki je slabše površine ne zanimajo več. Prav zato bi ovčerejo morali znova oživiti. Ob neizkoriščenih travnikih in pašnikih bo mesa primanjkovalo še bolj in ob tem se ponuja dodatna prednost ovčereje, saj ovce dajejo znatno več mesa na hektar. Še nečesa ne bi smeli pozabiti. Na višinskih kmetijah so pogoji dela in življenja zelo težki. Kmetovanje je težko in nedonosno, pa tudi govedo terja več dela in časa kot ovce. Poleti bi bile ovce v planini in bi tako na kmetiji ostalo znatno več časa za ostala opravila, za posek lesa, za pripravo krme in podobno. Ker kmetije ne dajejo dovolj dohodka se mnogi zaposlujejo, ovčereja pa omogoča tudi to možnost, saj pozimi ne terja veliko dela. Na turističnih kmetijah bi domačini gostom lahko namenili več časa kot sedaj ob preobilen vsakodnevnih opravil.

Pomembno je tudi to, da je finančna plat ovčereje naravnost vabljiva. Cene jagetina in tudi ovčetine so razmeroma visoke in omogočajo dober zaslužek. Povpraševanje je prav tako veliko, zlasti v sosednjih republikah, kjer ovčereja tudi nazaduje. Zanimanja ne manjka niti na slovenskem trgu, le povpraše-

vanje in ponudba se v svoji soodvisnosti vrtita v začaranem krogu. Kljub razmeroma visoki ceni je povpraševanje dokaj veliko, ob tem močno šepa organizacija prodaje, ob takšni prodaji pa je seveda tvegano povečevanje proizvodnje. Kljub takšnemu stanju pa problem vendarle ne bi smel biti nerešljiv.

Kje je potemtakem vzrok, da se kmetije za ovčerejo ne zanimajo? Franc Zagožen je v odgovoru dovolj jasn: v celoviti zanemarjenosti ovčereje. Znali smo jo odpraviti iz vseh učnih načrtov, ne upoštevamo je v nobeni obliki strokovnega izobraževanja, na voljo ni nobenega priročnika in še bi lahko naštevali. Ne glede na to smo že priča skromnim začetkom, ki le obetajo. Prof. dr. Franc Zagožen bo to zimo skoraj zagotovo sestavil primeren priročnik, ki ga zaradi pomankanja časa že vse predolgo obljublja. Potem bodo potrebni še seminarji za kmetijske pospeševalce in podobne izobraževalne oblike. Kmetije namreč z ovčerejo in vsemi njenimi možnostmi sploh niso seznanjeni, kar pa o njej vedo, je zastarelo in resnično neprivlačno. Opustili so jo zato, ker ni bila donosna, novih možnosti pa jim seveda ni nihče pojasnil. Včasih so si ovce poleti v planini morale nabrati dovolj zaloge za zimo, saj so v tem letnem času zanje skrbeli le toliko, da so preživele. Jagetčki so tudi zato zelo počasi rasli, redili so jih kvečjemu do teže 15 kilogramov, pa še plodnost pasme je bila dokaj šibka.

V to opuščenost njivo je torej odločno zaoral brazdo Franc



Nova pasma je tu in veliko obeta

Zagožen. Začel je pred kakšnimi desetimi leti in začetki so bili zelo neobetavni. Poskusi na Gorenjskem se niso obnesli, tudi zato, ker rejci niso upoštevali navodil strokovnjakov. Po različnih poskusih in naporih je torej Franc Zagožen pred dobrima dvema letoma delo drugače zastavil. Preuredil je domačo kmetijo in se odločno lotil dela. Prva naloga, ki si jo je zadal, je bila vzgojiti bolj plodno pasmo. V Sloveniji ima danes ena ovca povprečno 20—25 kilogramov prirastka letno, lahko pa bi imela tri jagetčke letno, ki bi rejci do vsaj 30 kilogramov pomenili najmanj trikratno povečanje prirastka. Pričel je torej solčavsko pasmo križati z zelo plodno rusko in danes je že prepričan, da bo uspel. Že ob prvih poskusih imajo ovce dvojčke, pri odraslih pa bo to pravilo. Nadaljnji poskusi bodo še potrdili pravilnost začrtane poti.

S tem v zvezi je seveda naslednja naloga. Pomembno ni le število, ampak tudi teža jagetčkov, zato pa bo treba poskrbeti za bolj intenzivno tehnologijo reje. V hlevu, ki ga je Franc Zagožen za ovčerejo priredil po lastnih zamislih, tudi na tem področju dosega prve vidne uspehe. Jagetčke namerava rediti do teže 30—35 kilogramov, saj je pri tej teži njihovo meso še dovolj kakovostno. Danes željeno težo dosežejo do četrtega meseca starosti, lahko pa bi jo še hitreje. Seveda se bo v prihodnje loteval še vrste drugih poizkusov in tudi z njimi vsem dokazal pravilnost in upravičenost svojih načrtov. Njegov trop danes šteje 70 plemenskih ovac in okrog 40 jagetčkov. V bodoče namerava število plemenskih ovac povečati na 100. Računa, da bo 250—300 jagetčkov zredil do 30 kilogramov in tako letno priredil do 10 ton mesa.

Seveda brez planinske pašne, saj je paša na domačiji pri poskusnem tropu bolj enostavna. Najbolje bi seveda bilo, če bi ovce poleti pasli v planini, pomladi in jeseni pa v dolini pašo, kar se da, podaljšati. Vendar je zato potrebno večje število ovac, ograja in pastir, kar pa bi bilo mogoče v okviru pašne skupnosti. Franc Zagožen je torej prepričan, da bo uspel in prav je tako. Še bolj prav bi bilo, če bi se za njegovo delo bolj zanimali in skušali njegove dosežke s pridom uporabiti. Sam sicer pravi, da je zanimanje za njegov trop in za ovčerejo nasploh vse večje. Ljudje prihajajo od vsepovsod, vseh vrst poklicev so in starosti in tropi ovac se po Sloveniji v zadnjem času kar hitro množijo. Od vsepovsod prihajajo, le iz domačih logov jih je presneto malo, navzlic vsem stališčem, načrtom in podobnim dokumentom.

Janez PLESNIK

Športniki 1980 v Šaleški dolini

Najboljši Bogdan Makovšek

Tudi konec lanskega leta je komisija za izbor športnika v občini Velenje pri občinski zvezi za telesno kulturo poslala dopis društvom oziroma klubom naj izberejo najboljšo posamezniko, za katere menijo, da imajo možnost da sodelujejo v konkurenci za izbor športnika 80 v Šaleški dolini. Na podlagi prispelih podatkov je komisija oziroma predsedstvo občinske zveze telesnokulturnih organizacij skupaj z uredništvom tednika Naš čas ter Radia Velenje izbrala za ŠPORTNIKA LETA 1980 v občini Velenje **Bogdana Makovška**, člana velenjskega atletskega kluba. Nekaj njegovih dosežkov. V letu 1980 je dosegel prvo mesto na državnem prvenstvu v hoji na 5. 10 in na 20 kilometrov za mladince. V vseh teh kategorijah ima tudi državni rekord. Na balkanskih igrah za mladince v Se'nu je osvojil 3. mesto. Makovšek je odličen dijak velenjske gimnazije in štipendist Titovega sklada.

Za posebne tekmovalne dosežke v letu 1980 je predsedstvo ZTKO Velenje izbralo naslednje športnike: **Jožeta Angela** (atletika), za doseženo 4. mesto na 2. olimpiadi invalidov — športnikov na Nizozemskem v teku na 1500 metrov. Nastopil je tudi v finalu skoka v daljavo, kjer je zasedel 12. mesto;

Jano Pečovnik — atletika za doseženo 1. mesto na

državnem prvenstvu v mnogoboju za mladinke v Splitu. Bila je tudi prva v slovenskem prvenstvu v mnogoboju za mladinke, kjer je dosegla tudi državni rekord, na balkanskih igrah je v peteroboju med mladinkami osvojila 5. mesto.

Streliško družino Mrož za dolgoletno in uspešno delovanje, športne dosežke in za prispevek k večanju obrambne moči domovine. V svojih vrstah ima nad 1500 tekmovalcev. V letu 1980 je družina osvojila 12 naslovov republiških ekipnih in posameznih prvakov, 8 drugih mest, 10 tretjih, mest in 2 peti mesti. Na državnem prvenstvu so dosegli po eno prvo, 3. mesto in 4. mesto, dve 5. in dve 6. mesti; na mednarodnih tekmovanjih 2. prvi in eno 3. mesto. V Sloveniji so po kakovosti in

množičnosti na 2. mestu, v SFRJ pa na 6. mestu.

Predsedstvo ZTKO občine Velenje bo za uspehe v letu 1980 podelilo priznanja naslednjim športnikom. **Nandetu Korpniku** — karate, **Katji Žibert** — plavanje, **Alešu Jugu**, **Klavdiji Jug** in **Stanku Miklavžini** vsi atletika, **Ivu Petroviču** — judo, **Vladu Mešiču** — športni ribolov, **Petru Jovanoviču** — streljanje — invalidski šport, **Matjažu Šentjarcu** — društvo modelarjev, **Renatu Štermanu** — strelstvo in **Andreju Majerju** — motocross.

Predsedstvo ZTKO Velenje bo skupaj z uredništvom Našega časa in Radia Velenje podelilo priznanja najboljšim športnikom konec tega meseca. (sv)



Priznanje Bogdanu Makovšku za osvojeno prvo mesto na enem izmed tekmovanj v Velenju

Rek Velenje

Pokal Jamski mehanizaciji

V Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje namenjam vsako leto večjo pozornost športni rekreativni dejavnosti. Ta danes zajema že približno 3000 zaposlenih. Spodbudno je tudi, da je med športnimi rekreativci tudi vse več žensk. Ta dejavnost zajema tako tekmovalni del, kjer je najbolj popularno prvenstvo v malem nogometu, v tako imenovanem čistem rekreativnem delu pa prednjačijo plavanje, kolesarjenje, trimška hoja, smučanje itd.

Prav v letu, ki je za nami, so v Rek proslavili pomemben jubilej — 20-let organizirane športne rekreacije. In prav v tem letu so znova dosegli lepe uspehe ter izpolnili vse naloge. Dve desetletji sindikalnega športa in rekreacije so proslavili s srečanjem rudarskih mest za dan rudarjev. V jubilejnem letu pa so svojo dejavnost razširili še na trinajsto panogo s tem, da so vključili vlečenje vrvi,

ki je prav tako pritegnilo veliko delavcev.

Zadnje dni starega leta so na slovesnosti v Delavskem klubu razglasili rezultate in podelili pokale, priznanja in diplome najboljšim posameznikom, ekipam ter za vseokipno uvrstitev. Na priložnostni slovesnosti, katere so se poleg predstavnikov vseh tozdov udeležili tudi predstavniki sozda REK in pa kot gosta tudi poprednik republiškega odbora sindikata delavcev energetike in premo-govništva Alojz Saviozzi in sekretar tega odbora Jože Leskovar, je spregovoril predsednik komisije za rekreacijo na Rek **Herman Arlič**. V svojem govoru je še posebej omenil, da imajo njihovi športni referenti-animatorji največ zaslug, da delo na tem področju poteka tako uspešno. Športni rektorji spodbujajo, organizirajo in vodijo celotno športno rekreativno dejavnost. Ponekod jim pri delu

pomagajo tudi posebne komisije, ki so jih izvolili v sindikalnih konferencah. Ob vsem pa je treba omeniti še to, da je Zveza telesnokulturnih organizacij Jugoslavije lani podelila Rudniku lignita Velenje zlati znak za dolgoletno pomoč pri izgradnji športnih objektov in za uspešno razvijanje športne rekreacijske dejavnosti.

V skupni uvrstitvi so bili najboljši zaposleni v tozdu RL-V Jamska mehanizacija, ki so zbrali 285 točk, 2. ESO — tozdi Elektro obrati. Krovsko kleparski obrati, Vodovodno toplovodni obrati in DSSS 283, 3. tozdi Klasirnica, 253, 4. TEŠ-tozdi Vzdrževanje, 237 5. ESO-tozdi Strojni obrati, 234, 6. Jama Pesje 210, 7. tozdi Priprave, 8. Jama Preloge, 9. RLC Delovna skupnost skupnih služb in 10. RSC-tozdi Rudarski praktični pouk.

(S. V.)



Na mizi „Jamske mehanizacije“ se je nabralo največ pokalov in diplom.